

S. Sayısı : 277

Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bu Kanuna bâzı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı ile Balıkesir Milletvekili Eminittin Çeliköz'ün, Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun teklifi ve Tarım, Adalet ve Bütçe Komisyonları raporları (1/553, 2/114)

T. C.

Başbakanlık

Muamelât Genel Müdürlüğü

Tetkik Müdürlüğü

Sayı : 71-1346

9 . V . 1949

Büyük Millet Meclisi Yüksek Başkanlığına

Tarım Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 9 . V . 1949 tarihinde Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan 3116 sayılı Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesine dair kanun tasarısının gerekçesiyle birlikte sunulduğunu saygılarımla arz ederim.

Başbakan
Ş. Günaltay

Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı (1/553)

3116 sayılı Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı gerekçesi

Yurt ormanlarının usulü idareleri hakkında gereken Orman Kanununun tanzimi işi 1912 tarihinden itibaren ele alınmıştır. Birçok yabancı mütehassısların da üzerinde çalıştıkları bu konu nihayet 25 yıl devamlı bir çalışma ile Cumhuriyet devrimizde 1937 senesinde başarılı olup, 3116 sayılı Orman Kanunu ile bu tarihe kadar esaslı bir mevzuata dayanmadan idare edilen ormanlarımızı nihayet bir prensipe ve nizama bağlamıştır.

Uzun ve devamlı bir çalışmadan sonra elde edilen 3116 sayılı Orman Kanunu ile asırlarca devam edegelen ormanlardan kayıtsız ve şartsız faydalanma anlayış ve âdetlerinin bir hamlede değiştirilmesi karşısında tatbikatta birtakım aksaklıklar tevhit ettiği görülmüştür.

3116 sayılı Orman Kanununun uygulanmasında geçen 12 senelik bir devrede yurdun orman bünyesine ve halkın örf ve âdetine uymayan tatbikatı Orman Kanununun daha ziyade tatbikat bakımından bugünkü zaruretlere göre değiştirilmesini ve kanunun yurt ormanlarının Devlet elinde bulunması ve Devletçe işletilmesi ana görüş ve prensiplerine dokunulmadan orman teşkilâtıyla halk münasebetlerinin daha kolaylaştıracak ve ormanların daha esaslı bir şekilde korunmasını sağlayacak hükümlerin ilâvesine lüzum ve zaruret hâsıl olmuştur.

Bu maksatla da orman içinde yaşıyan köylülerimizin ormanlardan faydalanmalarını kolaylaştıracak ve geçimlerini temin edecek hükümler ilâve edilmiştir. Diğer taraftan bilhassa halkımızın ve köylümüzün ormancılık kültürü göz önünde tutularak ve ormanlarımızın tahribine yön veren

aykırı hareketlerinin cezalandırılması esasında da zaruri bir değişiklik yapılmak suretiyle bu tasarı meydana getirilmiştir.

Şöyleki:

1. — 3116 sayılı Orman Kanununun 3 ncu maddesi ormanları; Devlet, umuma mahsus, vakıf ve hususi olmak üzere dört kısma ayırmıştır. 4785 sayılı Kanunla bütün ormanlar devletleştirilmiş olduğundan yeni tasarıda:

1. Devlet ormanları;
2. Tüzel kişilere ait ormanlar;
3. Özel ormanlar;

Olmak üzere üçe ayrılmıştır.

2. — Sınırlama:

a) Tahdidi yapılan yerlerde ormanların sınırları kuru duvar, taş yığınları ile belli edilmekte ise de bu geçici işaretlerin ömürleri uzun sürmüyerek komisyonların ayrılmasını mütaakip ortadan kalkmakta ve orman sınırları kâğıt üzerinde kalmaktadır. Bu itibarla sınırlama işinin sağlam esaslara dayanması için evvel emirde ormanların (aerofotometri) ile haritalarının alınması ve bunlara müsteniden arz üzerinde sınırlamanın yapılması esası düşünülmüştür.

b) Tahdit komisyonlarını teşkil eden âzalara verilen yevmiye ve harcahlarla bunlardan memur olmayan âzalara verilen ücretler msfet veadalet gerçevesi içerisinde olmadığından birçok sızılı ve hoşnutsuzluk tevhit ettiği gibi bu vazîfeye karşı rağbeti de büsbütün azaltmış olduğundan komisyon âzalarına ve bilirkişilere verilecek ücret, yevmiye, harcahlar bugünkü hayat şartları da göz önünde bulundurulmak suretiyle bunlardan mühendislerle harita subaylarıyla amenajman ve teşcir işlerinde çalışan teknik memurlar gibi tazminat verilmesi ve diğerleri hakkında da umumî hükümler dâhilinde muamele yapılması suretiyle mağduriyetten vikayeleri mülâhazasıyla Ana Kanunun 5, 12 nei maddeleri değiştirilmiştir.

3. 3116 sayılı Orman Kanununun 17 nei maddesi ile parasız intifa hakkı kaldırılmıştır.

Ancak; İskân Kanununa göre topluca köy kuracak göçmenlerle zelzele, sel, yangın gibi tabii âfetler yüzünden felâkete uğramış olanlarla bu kanunun 15 nei maddesine göre başka tarafa nakledilen köylülere mesken ve müstemilâtları için en yakın Devlet ormanlarından bir defaya mahsus olmak üzere ağaç, tomruk veya kereste verilmesini âmir bulunmuşsa da; felâketzedelerin kemmiyet ve keyfiyet itibariyle mahiyetleri, tomruk ve ağaç verilecek ormanların vasıfları belirtilmemiş olduğundan hak iddia edenlerle Orman İdaresi arasında yersiz bâzi münazaalara ve netice itibariyle tatbikatta birçok aksaklıklara sebebiyet verildiğinden bu hâli önlemek üzere bu hakkın; (topluca felâkete uğrayan köylülerden muhtaç bulunanlara) Devlet Orman İşletmelerinin tahammülü müsait en yakın ormanlarda bu maksatla hazırlanacak istiflerden yalnız kesme, taşınma masrafları karşılığında tomruk veya kendileri kesmek ve taşımak üzere takati olan ormanlardan ağaç verilmesi belirtilerek tadil edilmiştir.

4. Ana kanunun 18 ve buna ek 3444 sayılı Kanunun 1 nei maddesi ile köylülerin zatî yakacak ve mesken ihtiyaçlarıyla ticaret için istedikleri yakacak ve kereste ihtiyaçlarının temini hususunda köylülerin birtakım müşkülâtla karşılaşmakta oldukları gibi esas hak sahibi olanların da mahiyetleri belli edilmemiş olduğundan tatbikatta bilhassa ticaret maksadıyla vâkı olan isteklerde hemen umumiyetle namumüstearla müracaatlar vuku bulmakta esas hak sahibi köylülerin bilerek veya bilmiyerek ocir menzelesine düştükleri ve bu suretle muvazaab hareketlerin önü alınmadığı neticede bu işten köylünün değil perde arkasındaki ikinci bir şahsın birinci derecede intifa ettiği ve bu yüzden de usulsüz kesim, nakillerle ormanların önemli derecede tahribatına ve Hazine zararına sebebiyet verildiği; Orman İdaresiyle bu gibi şahıslar arasında yıllarca süren birçok dâvaların da tahaddüsüne meydan verildiği 10 senedenberi emsaliyle sabit olmuş vakıa ve hakikatlarıdır. Binaenaleyh bu gibi yolsuzlukları bertaraf etmek gayesiyle yeni tasarıda 18 nei madde (A, B, C) fıkralarıyla köylülerden zatî ihtiyaç ve satış ihtiyaçları için kimlerin hak sahibi olabilecekleri vasıflandırılmış ve ihtiyaçların ne suretle sağlanacağı da belirtilmiştir. Aynı zamanda arabacı, takınyacı, döğenei ve saire gibi küçük sanat erbabının ihtiyaçlarının temini de göz önünde tutulmuş ve bu suretle Devlet ormanlarından is-

tifağe hakkını haiz köylülere ve küçük sanat erbabına kolaylık gösterilmek maksadiyle eski hükümler bugünkü şartlara uygun bir hale sokulmuştur.

5. Ana kanununun 19 ncu maddesi yalnız ormanların buldukları ve bitişik olan ilceler içindeki muhtaç köylülerin zatî ihtiyaçlarıyla müşterek ihtiyaçlarını sağlamakta ise de ormanı olmıyan ve ormana bitişik bulunmıyan köylülerin cami, mektep, köprü gibi müşterek ihtiyaçlarının nereden ve ne suretle temin edileceği belli edilmemiş olmasından yurdun muhtelif yerlerinde bulunan bu kabil köylülerin mezkûr ihtiyaçları da verilmemekte idi. Bu cinet göz önünde bulundurularak bu madde haricinde kalan köylülerin müşterek ihtiyaçlarının sağlanmasını kolaylaştırmak maksadiyle 19 ncu maddede gereken tadilat yapılmıştır.

6. Ana kanununun 21 nci maddesiyle Devlet ormanlarının harita ve kadastro işlerinin 10 senede ikmalî meşrut olmasına rağmen eleman kifayetsizliği, malî icap ve zaruretler dolayısıyla malzeme noksanlığı ve saire gibi sebeplerle tatbik sahası konulamadığıdır.

Ormanların teknik ve idari bakımdan işletilmesi için ve haritalarının alınması suretiyle sınırlandırılması, karakterlerinin ve vasıflarının tesbiti, amenaçmanın plânlarının tanzimi için diğer muasır memleketlerde tatbik edildiği gibi (aerofotometri) usulü ile harita ve fotoğraflarının alınmasına zaruret görülmüş ve bu maksatla yeni tasarıda 21 nci madde o suretle tadil edilmiştir.

7. Ormanlarımızın umumiyetle geniş ve ârzalı sahalara yayılmış ve bilhassa meskûn ve yol üstü yerlerden uzak bulunmuş olmalarına rağmen bakım teşkilâtının kifayetsizliği, cezai müeyyidelerin azlığı, takip ve murakebenin bu geniş saha üzerinde tam ve noksansız olarak icrasının imkânsız bulunması sebepleriyle orman içi ve civarındaki köylülerin ormanları yakma, ağaçları sökme, kesme, budama, boğma yollarıyla tahribat yaparak tarla açtıkları ve bu yerleri işgal ettikleri ve bu suretle idare ile köylü vatandaş arasında birçok münazaa ve dâvaların tahaddüs eylediği görülmüştür. Bu suretle miktarı binlerce hektara bâliğ olan orman açmalarını ve tahribatını önlemek mülâhazasıyla 25 nci maddede gereken tadilat yapılmıştır.

8. Ormanlarda yapılan istihsalâtın kesim, nakil ve mesaha işlerine mütaallik idari ve teknik usuller hakkında ana kanunda kâfi sarahat mevcut olmadığından gerek işletmelerce yapılan istihsalâtta ve gerekse orman mahsulâtını alan ve işliyen köylü, tüccar, sanat erbabı gibi iş sahiplerine muamelâtta kolaylığı sağlamak ve tatbikattaki aksaklıkları gidermek gayesiyle kesim, ölçme, nakil işlerinin ne tarzda yapılacağına, ormanlara zararlı çalılarla ağaççıkların bir bedel karşılığı olmaksızın köylüler tarafından çıkarılmasının; tarife bedellerinin tanzim tarzının tanzimi suretiyle ana kanununun 35, 36, 37 nci maddeleri bilhassa iş sahipleri lehine olarak tadil edilmiştir.

9. Ana kanununun 43 ncu maddesi; ormansızlık yüzünden arazi kayma, yağmurlarla yıkanma tehlikesine mâruz yerlerdeki ormanlarla meskûn mahallerin havasını, demiryolları, şoseleri... sel gibi zararlardan koruyan ormanların İera Vekilleri Heyeti Kararıyla muhafazaya terkinin âmiridir.

Halbuki ormanlarımızın umumi durumları gözden geçirilerek bunlardan bir çoğunun ötedenberi usulsüz ve nizamsız kesimler, yangın, hayvan, haşerat ve saire.. tahribatı gibi muhtelif âmil-ler neticesi bozulmuş ve verimleri kalmamış olduğundan uzun müddet dinlendirilmek ihtiyacında bulunan bu gibi ormanların da muhafazaya terki zarureti mülâhazasıyla 43 ncu madde tadil edilmiştir.

10. Ana kanununun 80 nci maddesi; muayyen ormanı olmıyan köy ve belediyelere beş hektardan aşağı olmamak üzere orman yetiştirmek mükellefiyeti, 81 nci maddesi ile de bunların fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere muntaka fidanlıklarının kurulmasını âmir bulunmaktadır.

Orman Genel Müdürlüğüne bunu teminen yurdun muhtelif ve münasip yerlerinde 16 aded bölge orman fidanlığı kurularak bu işin tatbikatına geçilmişse de:

1. Köylülerin ağaç dikme mevsimi olan İlk ve Sonbaharda kendi tarlalarını ekmekle meşgul olmaları dolayısıyla uzak yerlerden orman fidanlıklarına fidan almak için gelemedikleri;

2. Fidanlıklardan fidan alsalar bile köylüler bu işi angarya telâkki ederek dikim, bakım, sulama işlerine hemen umumiyetle ehemmiyet vermediklerinden az zamanda mahıv ve heba olduğu bu güne kadar yapılan tecrübe ve tatbikat neticesinden anlaşılacakla köy ağaçlandırmalarında fidan

tevzii, dikim, bakım, sulama hususlarında orman idaresince gereken yardım yapılması dâvanın muvaffakiyetine en büyük âmil olacağı mülâhazasıyla yeni tasarıda 81 nci madde bu hususları sağlayacak şekilde tadil edilmiştir.

11. Ana kanununun 86 nci maddesi; gerek kendi arazisi ve gerekse hâli arazide ağaçlama yaparak orman yetiştirmek isteyen şahsi teşebbüslerin yapacakları ormanın istikbali hakkında kendilerini tatmin edici bir garanti temin edemediğinden dolayı 10 senedenberi bu maddeye tevfikana bir gûna teşebbüs vâkı olmadığı anlaşıldığından bu tarzdaki ağaçlandırmayı teşvik ve müteşebbisleri tatmin etmek mülâhazasıyla ağaçlandırdıkları yerlerden 50 sene müddetle bütün vergilerden muaf tutulması, ağaçlandırma plânlarıyla ağaçlama bilgisine ait her türlü yardımın meccanen yapılması ve bu suretle kurulmuş ormanların her türlü istimlâkten masun bırakılmasını sağlamak suretiyle mezkûr maddede gereken tadilât yapılmıştır.

12. Yurt ormanlarının başlıca tahrip faktörlerinden olan yangınların önüne geçilmez bir âfet halini alması ve günlerce devam etmesi vukuatın vaktinde ait olduğu makam ve mercilere haber verilememesinden ileri geldiği müspet birer vakıadır.

Ana kanununun 88 nci maddesi yangın haberleşmesini salim bir şekilde sağlayamamıştır. Bunun için yangın haberleşmesini en seri ve en kısa bir zamanda sağlamak üzere ormanlarla orman teşkilâtının kuruluş merkezleri arasında Orman İdaresince müstakillen telefon tesisatının yapılmasına lüzum hâsıl olmuş ve bu mülâhaza ile de yeni tasarıda 88 nci maddenin bu suretle tadiline zaruret görülmüştür.

13. Ana kanununun 88 nci maddesinin birinci fıkrası; orman mühendis ve fen memurlarıyla idarece münasip görülecek diğer memurların silâhla teğhiz edilmesini âmir bulunmuş, ikinci fıkrası da; orman bekçi ve bekçibaşlarını orman suçlarına el koymak ile ödevlendirilmiştir.

Halbuki Orman Genel Müdürlüğü teşkilâtının bugünkü durumunda bekçi ve bekçibaşı namında bir sınıf memuriyet olmayıp memuriyet unvanları kademeli olarak bakım memuru, mesaha memuru, mühendis muavini, mühendis, başmühendis muavini, başmühendis unvanlarını taşımakta sınıf ve derecelerine göre hemen hepsi teknik ve idari işlerde ödevli ve sorumlu bulunmaktadırlar. Bu itibarla her sınıf memurun yetkili buldukları ödevleri sırasında silâhla teğhiz edilmeleri; orman işlerine ait suçlara da el koymak yetkisinin verilmesi gerekmektedir. İşte bu mülâhaza ve zarurete binaen 98 nci maddede gereken tadilât yapılmıştır.

14. Ana kanununun 99 ncu maddesinde; orman memurlarına orman muntakalarında av tezkeresi olmyan ve Orman İdaresinden izin alınmış bulunanların avlanmalarını menetmek yetkisi vermekte ise de orman içerisinde bulunan göl ve derelerdeki avlanmalara dair sarahat mevcut olmadığı dermeyaniyle buralardaki avcılığın bu madde şumulüne girmediği mânası çıkarılarak mahkemelere bu gibiler hakkında daima idare aleyhine hüküm verilmektedir.

Halbuki izinsiz ve tezkeresiz kimselerin ormanlarda avlanmaları memnu olunca bizatihi orman muntakası ve hududu dâhilinde ve orman camiası bünyesinde bulunan göl ve derelerde de avlanmanın memnuiyeti tabii bir keyfiyet olduğundan tatbikatta vâkı olan bu gibi tereddüdü izale, aksaklığı önlemek üzere mezkûr maddenin (her sınıf orman memurları av tezkeresi olmyanların ve Orman İdaresinden izin alınmış olanların ormanlarda ve orman göl ve derelerinde avlanmalarını meni ve avlarını ve silâhlarını zabtetmeye yetkilidirler) şeklinde tadiline lüzum hâsıl olmuştur.

Cezai hükümler

15. Orman suçlarının umumi ceza mefhumu içinde mütalâa edilmiş olması dolayısıyla cezai müeyyidelerin kifayetsiz bulunmasından bugünkü mevzuatla şimdiye kadar ormanların korunması lehine matlup faydalar sağlanamamış ve adedi binlerle ifade edilen orman dâvalarının hemen ekserisi idare aleyhine neticelendiği gibi bugünkü müeyyidelerle mahkûm olanların dahi bundan mütenebbih olması şöyle dursun daha cüretkâr bir tavır takınarak gün geçtikçe kaçakçılık, yangın ve sair suretlerle ormanların tahrip ve imhasına germiyet vermekten geri kalmamışlardır.

Ormanlarımızın cağrafi ve yayılış durumları, ormancılığın hususiyeti ve ormanlarımızla orman

mıntakalarında yaşayan halkımızın ihtiyaçları, bilgi seviyeleri ve ömürleri boyunca ormanla devam edip gidecek münasebetleri de gözönünde bulundurularak şimdye kadar yapılan tatbikatta bugünkü ceza müeyyidelerinin kifayetsizliği anlaşıldığından kanunda yasak edilen fiilleri işliyenlerin diğerlerine karşı da ibreti müessire olacak şekilde cezalarının ağırlaştırılması orman tahribatı ve orman suçlarının önüne geçilmesinisahyacağı mülâhazasıyla 103, 104, 105, 107, 109, 113, 114, 116, 118, 120, 125, 127, 128, 129 neu maddelerinde gereken tadilât yapılmıştır.

16. Yine ana kanunun 126 neı maddesinin 2 neı fıkrası; orman suçlarına ait dâvaların acele mevaddan sayılacağını âmir bulunduğu halde suç yerlerinin şehirlerden uzak bulunması ve hâkimlerin ekseriyetle suç yerinde keşif yapmak lüzumunu hissetmelerine rağmen hava şartlarının ve mevsimin müsaadesizliğinden veya herhangi bir sebeple istenilen keşfin vaktinde yapılamaması, tanık ve sanıkların mahkemeye gelmemeleri gibiesbabı manialarla ana kanunun 132 neı maddesinde mukayyet zaman aşımı içinde karara bağlanmasının gecikmesi yüzünden hemen bütün dâvaların zaman aşımına uğrıyarak sukut etmelerini ve neticede suçluların cezasız kalmalarını intaç ve böylelikle orman tahribat ve kaçakçılığın artmasına âmil olmaktadır. Bu sebeple orman suçlarında da zaman aşımının Türk Ceza Kanununun 9 neu babında yazılı hükümlere irca edilerek ana prensiplere mehmaimken sakın kalıp tatbikat kolaylıkları sağlanacağı mülâhazasıyla 132 neı maddenin kaldırılması zaruri görülmüştür.

Ek maddeler

17. 3116 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten bugüne kadar 10 seneden fazla bir zaman geçmiştir. Bu süre içinde kanunun tatbikatında bâzı aksaklıklar görülmüş bunların bir kısmı birini madde ile yeni zaruret ve ihtiyaçlar göz önünde tutularak değiştirilmiş ise de yine tatbikatta tesadüf edilen güçlükleri bilhassa Orman İdaresiyle ilgililer arasında vuku bulan anlaşmazlıkları önlemek zaruretiyle ana kanuna bâzı ek maddeler ilâvesine lüzum hâsıl olmuştur.

Ormancılığı ilerlemiş muasır memleketlerde olduğu gibi ormanı kendi hududu içinde korumak ve kontrol etmek ve bugünkü mevzuat icapları olarak da şehir ve kasabalar dâhilindeki kontrollerle hem Orman İdaresi ve hem de orman işleri ile ilgili vatandaşları fazlaca işgal etmemek maksadiyle ek ikinci madde;

Orman İşletmelerinde yalnız tomruk istihsalı esasına mâtuf bir çalışmayı temin ve kereste şaniini de şahsi teşebbüse bırakmak gayesiyle ek üçüncü madde;

Orman içinde ve yakınında oturup geçimlerini kendi topraklarından sağlıyamayan vatandaşların sayılarını daha faydalı ve verimli kılmak ve onlara her an için ormanda iş sahası bulmak maksadiyle ek dördüncü madde;

Yukardan beri tafsilâtiyle arz ve izah edilmiş olan esbap ve avamil tahtı tesirinde mevcudiyeti ve verimleri hissedilir derecede azalmış bulunan yurt ormanlarının bugünkü varlıkları ve verimleri nispetinde istihsallerinin birinci derecede köylü vatandaşların zatî ve pazar ihtiyaçlarıyla yine köy ve kasabalardaki daha ziyade tarım araçları imal etmekle meşgul küçük sanat erbabı ihtiyaçlarına cevap vermek gayesi göz önünde tutularak ek beşinci madde;

Orman içinde rüzgârdan devrilmiş veya kaçak olarak kesilmiş ağaçların ayrı bir işaretle belli edileceğine dair ana kanunda bir hüküm mevcut olmadığından bu hususu sağlamak üzere ek altıncı madde;

Ana kanunun 86 neı maddesinin tadili hakkındaki mucip sebeplerle de arz ve izah edildiği veçhile orman yetiştirecek müteşebbislere kuruluş kredisi sağlamak için ek yedinci madde;

Orman fidanlıklarından birçok masraflar ihtiyariyle elde edilen ve parasız olarak köy ve belde- lere verilen fidanlara gerekli ihtimam gösterilmemesi yüzünden ana kanunun 80 neı maddesiyle der- piş edilen maksat ve gaye temin edilemediği cihetle bu mahzuru önlemek ve cezai müeyyide olmak üzere ek 8 neı madde;

Ana kanunun tadile tâbi tutulmamış olan 93 neı maddesi müeyyidesiz bulunduğundan yargınların önlenmesi ve bu hususta ilgili memurları vazifeye bağlamak maksadiyle ek dokuzuncu madde;

Yeniden yetiştirilecek ormanların korunmasını ve bu uğurda sarfolunan emeklerin siyanetini teminen ek onuncu madde;

Kanuna muhalif olarak ormanlardan kesilen ve kaçırılan emvale ait tazminatın ne gibi esaslara dayanılarak tahakkuk ettirileceği ve tahrip edilen sahalardaki ağaçlandırma masraflarının hangi esaslara göre tesbit olunaacağı ana kanunda tazyih edilmiş olduğundan ek 11, 12 nei maddeler ile bu eksiklikler tamamlanmıştır.

Tasarıdaki ek 13 neü madde ile mahkûmiyetle neticelenen orman suçlarında suç mahsulü orman emvali ile suç araçlarının ve nakil vasıtalarının müsaderesine istihlâk edilmişse kıymetlerinin tazminine hükümlenmesi sağlanmıştır.

Ek 3 neü maddede Devlet Orman İşletmelerinde lüzum ve zaruret olmadıkça yalnız ham madde istihsaline mâtufl bir çalışma yapılacağı kayıt edilmiş olduğundan mezkûr madde hükümüne muvazi olarak geçici birinci madde ile halen Devlet Orman İşletmelerinin elinde bulunan fabrikaların imkân hâsıl oldukça tasfiyesi derpiş olunmuştur.

Balıkesir Milletvekili Eminittin Çeliköz'ün Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesi hakkında Kanun teklifi (2/114)

22 . VI . 1948

Yüksek Başkanlığa

18 . II . 1937 günlü ve 3116 sayılı Orman Kanununun bugünkü ihtiyaç ve şartlara göre bâzı maddelerini değiştirir ve yeni ek kanun teklifini gerekçesiyle birlikte sunduğumu derin saygılarımla arz ederim.

Balıkesir Milletvekili
Eminittin Çeliköz

3116 sayılı Orman Kanununa bâzı hükümler eklenmesine ve bu Kanunda değişiklik yapılmasına dair Kanun teklifi

Gerekçesi

Yıllardan beri ormanların ve halkın karşılıklı birbirlerine ettikleri eza ve cefa üzerinde dikkatimi teksif ile derdin içinde yüzmüş ve onultma çareleri aranmışmdır. Bu hususta Kamutay yüksek huzurunda da zaman, zaman beyanatıyla olması lâzımgeleni arzdan hali kalmamışmdır.

3116 sayılı Kanunun tatbikattaki sonuçlarını ve bu yüzden halkın ve hattâ ormanlarımızın uğradığı zararları mübalâğa etmeksizin facialı görmemek mümkün değildir.

3116 sayılı Kanunun etüd ile bugünkü durum ve şartlara uydurmak ve ihtiyaçlarla dengeştirmek gerekliliğini inanmış bulunuyorum.

Seylaptan doğan çok daha evvelki, dünkü ve bugünkü acıklı hallerin, ormanlarımızın her hangi bir suretle geliş güzel harap ve yok edilivermesi yüzünden ileri geldiğine de inanıyorum.

3116 numaralı Kanunun tadilini istihdaf eden bir tasarının getirilmesini bir yıldır bekliyorum. Çünkü bu çok lâzım bir harekettir. Bir vatandaşın iddia ettiği bir hak üstünde, Geçici Dilekçe Komisyonunda Orman Umum Müdürlüğü mümessilinin dinlenmesi sırasında bir sorma:

3116 sayılı Kanunun tadili mutasavver değildir. Demesi beni kançılamiş ve Orman Umum Müdürlüğünün 85 özel sayılı yayını da işbu teklifini zaruri kılmış ve hattâ tâcil eylemiştir:

Orman ve ormanlık durumumuzla yurdumuz da orman teknik araştırma enstitüsü kurulması

imkânları üzerinde tetkiklerde bulunmak üzere Tarım Bakanlığı tarafından davet edilen İsveç Orman Teknik Araştırma Enstitüsü Müdürü Profesör Manfred Nâslund'un 9 . IV . 1948 - 9 . V . 1948 günleri arasında yaptığı bir aylık tetkikat sonunda, Tarım Bakanlığına sunduğu raporunda:

Türkiye'deki ormanların durumunda görülen en bâriz vasıf tahrip edilmiş çok geniş orman sahalarının mevcudiyetidir. Ormancılığın yapmak zorunda olduğu en önemli iş, şüphesizki, gittikçe genişliyen bu tahribatı durdurmaaktır. Yakın gelecekte Türkiye'nin geri kalan yaşlı ormanlarının tamamen ortadan kalkması suretiyle, memleketin ve halkın telâfisi mümkün olmayan bir zararla karşılaşması arzu edilmiyorsa bu iş zaman kaybedilmeden yapılmalıdır.

Ormanların çok elverişsiz durumunu meydana getiren başlıca sebepler :

1. Muhtelif kimselerin mülkiyetinde olan arazide olduğu gibi ziraat yapılan orman ve otlak olarak kullanılan arazide muntazam sınırlama yoktur.
2. Orman ve otlak - kısmen ziraatla ilgili olarak - kısmen de ayrı bir maişet vasıtası olarak kullanılmaktadır.
3. Orman yangınlarına, küçümsenmeyecek bir vüsatte iş imkânları veya ziraate elverişli arazinin meydana gelmesini sağlamak maksadiyle halk tarafından kasten sebebiyet verilmektedir.
4. Ziraat ve otlak için düzensiz orman açmaları yapılmaktadır.
5. Orman arazisi, içinde uygunsuz bir iskân siyaseti takip olunmakta ve orman içi dağlık ziraat arazisinin hudutları tedricen ve usulsüz olarak genişlemektedir.
6. Kanuna aykırı ve usulsüz kesim yapılmaktadır.
7. Aşırı kesim mevcuttur.

Ormanların durumlarının ıslahı için alınması gereken tedbirler :

1. Türkiye'de mevcut bütün ormanların genel servet takdirlerinin yapılması.
2. Orman arazisi ile ziraat arazisinin ve muhtelif kimselere ait mülklerin sınırlanması.
3. Orman otlaklarının tanzimi.
4. Orman yangınlarına karşı tedbirler.
5. Ormanlık arazide iskân işlerinin düzenlenmesi.
6. Uygunsuz ve usulsüz kesimlerin önlenmesi.
7. Kesimlerin azaltılması.
8. Odun kullanılabilir olan maddeler istihsalinin artırılması.
9. Ormanların rasyonel bakımı.
10. Ormanlık araştırılmalarının genişletilmesi.
11. Orman propagandası.
12. Maden direği meselesi.
13. Step bölgelerde kereste temini.
14. Tahrip edilen ormanların ihyası.
15. Fidanlıklar.
16. Orman idaresinin teşkilâtı.
17. tahsisat meselesi.
18. Orman Kanunundaki cezai ahkâmın şiddetlendirilmesi.

tavsiye edilmektedir.

Bundan evvel getirilen mütehassısın raporlarında:

— Türkiye'nin orman işlerinde senelerden beri birçok değerli orman mütehassıslarının çalışmaları şüphe götürmez bir hakikattir. Türkiye'nin orman teşkilâtı ve idare sistemi bu gibi mütehassısların yardımı ile vücuda gelmiştir. Buna rağmen, uzun senelerden beri, Türkiye'de çalışan orman mütehassıslarının mesailerinden bugün ormanlarda çok belirsiz bir iz görülmesindeki başlıca sebep, bu mütehassısların düşünce ve tekliflerinin tatbik olunmamasıdır.

Denilmektedir.

Vaziyet bu merkezde olduğu halde - ilgili makamlar tarafından - bugünün şartlarına uygun bir kanun tasarısı yapıp Büyük Millet Meclisine sunulduğunu görememek, duymamak gönlümün razı

olmadığı bir haldir. Ondan ötürü bizzat tetkiklerde bulundum.

Döviz sıkıntısı bulunduğu bir sırada, İskandina vya'dan getirilen mütehassısın raporu bütün Millet-vekilleriine dağıtıldı:

Bu mütehassısın ileri sürdüğü fikirler, kâğıt üzerinde kalıp kitaplıklar arasındaki eserler arasına konulmamalı, memleketin bünyesine uygun olanlar derhal tatbik edilmelidir düşüncesi kafamda yer etti.

Hastalığı mütehassıslara teşhis ettiriyoruz, teşhisten sonra harekete geçmiyoruz. Bu, bir hastalıktır.

İnkılâbı yapan C. H. P. , Büyük Millet'in büyük varlıklarını halka ve memlekete yarar bir şekilde kurtarmalıdır.

Ormanlarımızın sınırları tesbit olunmakta ve orman sınırları kuru duvar ve taş yığınlarıyla belli edilmekte ise de bu geçici, işaretlerin ömürleri uzun sürmüyerek komisyonların ayrılmasına mütâakıp ortada kalmakta ve orman sınırları ancak kâğıt üzerinde kalmaktadır.

Mütehassısın raporunda da belirtildiği veçhile hususi arazi ile Devlete ait sınırlar - sabit Hudut taşlarıyla - arz üzerinde belirtilmelidir. Bu maksatla kanunun 5 nei maddesinin değiştirilmesine lüzum görülmüş ve yeni şekli teklifte gösterilmiştir.

Komisyon tarafından tutulan tutanak özetlerinin ilân şekli ve teferruatı ve memur olmiyanlara ne şekilde ücret verileceği ve öteden beri ziraat edilegelelen arazinin orman sınırları içine alınmaması ve sınırlar belirtilirken bu gibi hoşnutsuzluğa mucip hareketleri önlemek ve ikaz etmek maksadiyle bir de birer ziraat mühendisinin komisyonlara iltihakı zaruri ve mutlak görülmüş ve bu mülâhazalara dayanılarak teklife yeni hükümler konulmuştur.

Bilhassa hukukçu üye olarak komisyonlara tâyin edileceklerin bu işe rağbetini sağlamak maksadiyle kanunda 100 lira ile 200 lira arasında tahdit olunan aylık ücretin artırılması hedef tutulmuştur.

Belediye ve köy kurulları tarafından bilirkişi olarak verilecek kimselere kanunda tâyin olunan ücret pek azdır, kanuni kesintilerden sonra elegeçen paranın hakikaten çok az olması hemen her yerde bu vazifeye rağbet edilmemesini intaç etmektedir. Diğer taraftan bilirkişi olarak seçilecek kimselerin muhitinin az çok tanınmış ve ilerigelenlerinden bulunması da bu kanaati daha çok takviye etmektedir. Bu itibarla gündelik miktarının ziyadeleştirilmesi maksada uygun görülmüştür.

Komisyon başkan ve üyelerine Harcırah Kararnamesi hükümleri dışında olarak maktuan 150 kuruş gündelik verilmesi doğru bulunmamıştır.

Sınırlama komisyonlarının mevsimin birçok zorluklarına göğüs gererek arazi üzerinde 6 ay gibi uzun bir zaman müstemirren çalışmak gibi feragatli emeklerine karşılık mülkiye Harcırah Kararnamesi hükümleri üstünde gündelik verilmesi bile münasip iken bunların istisnai muamele ile mağduriyetlerine meydan verilmesi hak ve adalet kaidelerine ve bahusus orman siyasetinin gayesine uygun değildir; nitekim bu hal bu işlegörevli olanların vazifeye bağlılıklarını bile kırmıştır. denebilir. Bunu önlemek için komisyonlarda çalışanların da öteki memurlar gibi Harcırah Kararnamesinin umumi hükümlerinden faydalanmalarının temini yerinde görülmüştür.

Devlet ormanlarından istifade hakkını haiz köylülere âzami kolaylık göstermek maksadiyle eski hükümler bugünkü şartlara uygun bir halesokulmuştur.

Diğer hükümler, tatbikattan alınan ve tetkikatından çıkan neticelere göre değiştirilmiştir.

Orman suçlarından doğan dâvaların gerçi mahkemelerce acele mevaddan sayılarak görülmesi kanun iktizasından ise de suç yerlerinin şehirlerden uzak bulunması ve hâkimlerin çok defa yerinde keşif yapmak lüzumunu hissetmeleri, halbuki yılın bütün mevsimlerinde keşif yapılamaması, bundan başka sanıkların çok defa davete uymiyarak mahkemeye gelmemeleri ve ihzaren celplerine zaruret hâsıl olması gibi sebepler ile karara bağlanmasının çok kereler geciktiği ve zaman aşımından dâvaların düştükleri görülmekte ve cezai müeyyidelerden beklenen faydalar alınmamaktadır. Bu sebeple dâvalarda kısa zaman aşımından vazgeçilerek umumi hükümlere uyulması yerinde bulunmuştur.

Devlet ormanlarının Devlet eliyle işletilmesi işlerinde devamlı işletmeye elverişli olan ormanlar Devlet eline, devamlı işletmeye elverişli olmayanlar ve masraflarını korumayanlar hususi teşebbüslere verilmek suretiyle işletilmesi daha muvafık olacağı mülâhaza edilmiştir.

Yarım tedbirlerle kıymet ve hizmetleri sonsuz olan ormanlarımızı harap edip bitiren yangınlar önlenemez.

Varlıkları memleketimiz için lüzumlu ve sahaları - her medeni memlekette bulunması icap eden - normal haddin dununda bulunan ormanlarımızın korunması hususunda halka ve Devlet teşkilâtına düşen vazife ve sorunluluklar hakkında yeni hükümler konulmuştur.

Ağaç yoksulluğuna karşı yeni hükümler vaz'edilmiş ve tedbirler sağlanmıştır.

Bunlardan başka şöyle de düşünülmüştür:

Azgın sel sularını meydana getiren yegâne âmil, dağlardaki ormanların yok edilip toprağın çıplaklaştırılmasında, tabiat ananın gücendirilmesinde aranmalıdır.

Bu selleri önliyecek en kesin tedbirlerden en mühimi, çıplak dağlara sık çam fidanları ve damı nebatlar dikip ormanları yeniden meydana getirmeye çalışmaktır. Yoksa her sürekli yağmurlardan sonra meydana gelecek büyük su kütleleri dağlardan koparıp getireceği toprak ve çakıllarla nehirlerin yatağını dolduracak, setleri yıkacak, aşacak, feyyaz ovaları berbat edecektir. Bu itibarla, muhafazaya ayrılan ormanlarda, derhal bir jandarma karakolu açılarak muhafazasının bunlara tevdi ve mesul tutulmaları bugünün şartlarına daha uygun ve denk düşeceği düşünülmüştür.

BALIKESİR MİLLETVEKİLİ EMİNİTTİN ÇELİKÖZ'ÜN TEKLİFİ

3116 sayılı Orman Kanununa bâzı hükümler eklenmesine ve bu kanunda değişiklik yapılmasına dair Kanun teklifi

MADDE 1. — 3116 sayılı Orman Kanununun 5, 7, 10, 12, 23, 24, 25, 31, 33, 34, 35, 41, 75, 80, 81, 83, 87, 88, 91, 95, 100, 104, 105, 106, 108, 109, 112, 113, 114, 115, 116, 118, 120, 122, 126, 129, 130, 131, 132, nei maddeleri aşağıda yazılı şekilde değiştirilmiştir :

Madde 5. — Devlet ormanlarının ve bu ormanların içinde ve bitişiğindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak ve diğer ormanlar ve her nevi arazi ile sınırları arz üzerinde sabit sınır taşlarıyla belli edilir. Ve bu işi aşağıdaki komisyonlar yapar. Bu komisyonlar, Tarım Bakanlığınca tâyin edilecek bir orman başmühendisi veya mühendisinin başkanlığı altında bir veya iki orman mühendisi - yüksek mühendis bulunmadığı takdirde - mühendis yardımcısı ve hukuk mezunları arasından Tarım Bakanlığınca barem derecesine göre tâyin edilecek bir hukukçu ve yine Tarım Bakanlığınca tâyin edilecek bir ziraat mühendisinden teşekkül eder. Bu komisyonlara lüzumu kadar kâtip verilebilir.

Bu komisyonlara beldelerde belediye encümenleri ve köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek iki bilir kişi iltihak eder. Bilir kişilerin reyleri ve mütalâaları komisyonu takyit etmez. Bilir kişilerin komisyona katılmamaları yüzünden sınırlama işleri geri bırakılamaz; mahallî teşkilâtı da bu işi görebilir.

Askerî yasak bölgelerdeki ormanların sınırları belli edilirken Millî Savunma Bakanlığınca da bir temsilcisi bu komisyonlara katılır. Komisyonların işe başlayacakları gün, mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından - ilişiği olan ilçe ve bucaklarda - bir ay önce ilân olunur.

Madde 7. — Komisyonların sınırlamaya ait tutanak özetleri resmî ve mahallî gazete ile ilân edilir. Sınırları gösteren kroki de dâhil olduğu halde bunların birer örneği ilgili belde ve köylerin münasip yerlerine asılır, ve asılma keyfiyeti, köylerde köy odası önünde, kasaba ve şehirlerde belediyeler önünde bağırtılmak suretiyle ayrıca ilân edilir. Asılma günü beldelerde be-

lediye encümenlerinin, köylerde muhtarların tasdik edecekleri bir belge ile tevsik olunur.

Bu asılma şahsan tebliğ hükmündedir. Tutanak özetleri münderecatına razı olmıyanlar ilân tarihinden itibaren, «ay içinde yetkili mahallî yargıçlığına baş vurarak itiraz edebilirler. Bu süre içinde itiraz vuku bulmazsa veya dâvanın devamı sırasında takipsizlik sebebiyle dâva müracaata kalıp Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun değişik 408 nei maddesi gereğince dâva yenileninceye kadar dosyanın muameleden kaldırılmasına mahkemece karar verilmiş olursa komisyon kararları kesinleşir ve ilgililerin dâva hakları düşer.

Orman mülkiyetine ait dâvalarda husumet - Hazine adına - Orman idaresine teveccüh eder.

Madde 10. — 10 neu madde hükümden kaldırılmıştır.

Madde 12. — Sınırlama komisyonlarına tâyin edilecek hukukçu üye ile ziraat mühendisi - baram derecelerine göre - maaşla veya Orman Genel Müdürlüğü Bütçe Kanununun (D) cetvelindeki kadrolardan, verilmek üzere 300 - 400 lira aylık ücretlerle istihdam olunurlar.

Kâtiplere de yine (D) cetvelindeki kadrolardan münasip ücret verilir.

Sınırlama komisyonlarına tâyin edilecek olan başkan ve üyeler memur değillerse bunların her birine ayda 250 liradan 500 liraya kadar ücret verilir.

Belediye ve köy ihtiyar kurulları tarafından bilirkişi olarak seçilecekler 200 kuruştan 300 kuruşa kadar, kâtiplere de 150 kuruşu aşmamak üzere yemiye verilir.

Bilirkişi ile kâtiplere - vazifeye gidecekleri yerlere kadar - Klm. başına 45 kuruşu geçmemek üzere mütat nakil vasıtaları ücreti olarak sarfedecekleri hakikî miktar derecesinde nakil vasıtası ücreti verilir. Memur olsun, ücretli olsun, başkan ve üyelere dahi aynı şekilde nakil vasıtası ücreti verilmekle beraber vazife başında geçirecekleri her gün için Harecrah Kararnamesine tevfikân seyabat yevmiyesi verilir.

Sınırlama komisyonlarındaki gerek memur ve gerekse memur olmıyan başkan ve üyelere kâtiplerin maaş, ücret, yevmiye ve nakil vasıta paraları ve sair masraflar - her yıl hesap edilerek - bütçeye konur.

Madde 20. — Devlet eliyle işletilmesi ekonomik prensiplere uygun olmıyan ormanlardan çıkarılan kerestelik ve yakacaktan başka diğer her nevi orman mahsulleri de umumi hükümlere göre artırmaya çıkarılabileceği gibi, geçimleri öteden beri bu mahsulleri toplayıp satmaya bağlı olan ve ormana on kilometre mesafe dâhilindeki köylülere - tarife bedelini ödemek şartıyla - gösterilecek mntakada tâyin edilecek müddetler içinde toplayıp ormandan çıkarmak üzere izin verilir ve bu mahsuller, yetkili ve görevli memurlar tarafından verilecek nakliye ile pazar, iskele ve istasyonlara götürülerek satılır.

Madde 23. — Ormanlardan dikili kuru ağaç, kuru kök kesmek veya çıkarmak, kuru ağaçlardan kabuk ve çıra almak, salep, yer mantarı, kître, soğan, kocayemiş, alıç gibi toprak mahsulleri ile meyveleri, kuru yaprakları toplayıp götürmek ve her çeşit artık ve yerde yatık devrilmiş, kuru ağaç, toprak, kum, çakıl taşı ve taş çıkarmak ve mazi, kozalak ve sair orman tohumları toplamak ormanlarda ve orman sınırları içindeki göl, dere ve çaylarda avlanmak Orman İdaresinden izin almaya ve bu idarenin tâyin edeceği şart ve müddetlere bağlıdır.

Madde 24. — Devlet ormanlarının sınırları içinde maden araştırmak için Tarım Bakanlığından, taş ocakları araştırmak için de Orman İdaresinden izin almak şarttır. Gerek evvelden ve gerekse yeniden izin alan arayıcılar araştırmaya başlamadan evvel arıyacağı yeri Tarım Bakanlığına veya Orman İdaresine haber vermiye ve izin almıya ve ormanlara zarar gelecek hallerde Orman İdaresinin göstereceği tedbirleri kabul etmeye ve yapmaya mecburdurlar.

Taş ocağı işletmek için Tarım Bakanlığından ve maden işletmek için Bakanlar Kurulundan karar alınmak şarttır. Ve bu kararlar verilirken her hangi taş ocağı veya madenin işletilmesinin ormana vereceği zarar göz önünde tutulur. Ormana vereceği zararın izalesi mümkün olmıyan ahvalde taş ocağı veya maden araştırılması veya işletilmesi için izin verilemez.

Madde 25. — Devlet ormanlarının içinde ve dışında tarla açmak her çeşit binalar ve ağıl inşa etmek ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapmak yasaktır.

3116 sayılı Orman Kanunu yürürlüğe girdikten sonra orman içinde ve bitişiğinde açılmış olan tarlaları mahallî orman teşkilâtı tarafından to-

hum atmek veya muni surette yetiştirilmiş, en çabuk büyüyen fidanlar dikmek suretiyle hemen ağaçlandırılır ve eski haline getirilir.

Madde 31. — Devamlı bir işletmeye elverişli olan Devlet ormanları Devlet tarafından devamlı işletmeye elverişli olmıyan Devlet ormanları - Umumi hükümlere göre - hususi teşebbüsler tarafından işletilir.

Madde 33. — Kesilecek ağaçlar koru ormanlarında numaralanır ve dipleri Devlet çekici ile damgalanır. Numara ve damga dip kutukte kalacak surette kesilir. Dip kütüğün yüksekliği dip kutrunun yarısını geçemez. Baltaklarda ise kesilmiyerek kalacak olan ağaçlar iyice belli olacak şekilde işaretlenir.

Damgalı ve numaralı ağaçlar mahallî şartlara göre ya Devlet eliyle kestirilir veyahut da mahillindeki iktisadi iş sahasını genişletmek maksadiyle - genel hükümlere göre - hususi teşebbüslere yaptırılır.

Madde 34. — Devlet orman çekicileri dikili tomruk ve kereste ve sanayi odunu için olmak üzere 4 nevidir :

Tenzilâtlı tarife ile verilenler tenzilâtlı tarife damgasiyle, tarifersiz verilenler parasız verilen damga ile diğerleri modelleri tüzükte gösterilecek damgalarla damgalanır.

Çekicinin ait olduğu memurlardan gayrisi tarafından kullanılması yasaktır.

Madde 35. — Her tomruk tam ortasından kabuksuz olarak haç vari pergel ile ve kabuklu olarak satılanlar kabuk payları düşülerek ölçülür. Numarası, kalınlığı, boyu, nevi deftere yazılmakla beraber her tomruk numaratorle numaralanır ve damgalanır. Yakacak odunu kabuklu olarak ster üzerinden satılır.

Madde 41. — Devlet ormanlarının içinde yaylak, kıslak, otlak, ve sulak ve sulama gibi hakları olanlar bu haklarından istifade edebilmeleleri için tiftik ve kara keçi ve deveden başka hayvanlarını çoban nezareti altında ve gösterilen yollar üzerinden götürüp getirmeye ve orman memurları tarafından tâyin edilen tedbirlere riayet etmeye mecburdurlar.

Kara keçi tiftik ve develeri orman teşkil etmiyen çalılık, fundalık, ve bunlara benzer yerlerde otlatmak üzere sahipleri izin almıya mecburdurlar.

Bu gibi yerler sınırlama komisyonları tarafından - her şeyden önce - arz üzerinde ve sınırları sâbit işaretlerle belli edilir.

Madde 75. — Sahipli ormanlarla ormanlar içinde veya bitişiğindeki Ziraat arazisi içinde meyveli ve meyvesiz ağaçlara âriz olan muzır böceklerle bunların sahipleri orman mühendisleri tarafından verilen raporlarla tesbit edilecek marazların ve hasaratın tedavi ve imhasını ve her türlü tahribat icrasını temine mecburdurlar tâyin edilecek süre içinde orman sahipleri bunları yapmazlarsa bu işler Orman İdaresince yapılır ve masrafı kendilerinden alınır.

Madde 80. — Muayyen bir ormanı olmıyan ve muhiti itibariyle ağaçsız olan muntakalardaki köy ve belediyeler kendi sınırları içinde en az beş hektar vüsatında kavak ve söğüt ağacı yetiştirmekle mükelleftirler. Bu mükellefiyete tâbi olacak köy ve belediyeler bütçelerine gerekli tahsisatı korlar. Kavaklık ve söğütlüğün yeri Orman İdaresinin en büyük memurunun iştirakiyle il ve ilce idare kurullarınca belli edilir.

Bu suretle kavak ve söğüt yetiştirilecek yerlerde bu işe elverişli Devlete ait arazi mevcud ise bu arazi, menşei ne olursa olsun köy veya belediye şahsiyeti hükmiyesi namına meccanen terk ve temlik olunur.

Böylece arazi temin edemiyenler intifai umuma ait yerlerde köyün ve belediyenin gelir kaynağı olan yerlerden fazlasını kısmen veya tamamen köylerde ihtiyar kurulları, beldelerde belediye meclisleri kararı ve en büyük mülkiye memurunun tasdikiyle ayırarak bu işe tahsis edebilirler.

Bu yollardan birisi ile arazi temin edemiyen köy ve belediyeler bu iş için icabedecek araziye köy ve belediyelerin istimplâk kanunlarına göre ve kamulaştırma suretiyle tedarike mecburdurlar.

Bu suretle yetiştirilen ağaç ve fidanları kesmek, yaralamak, kabuklarını soymak tekml dallarını koparmak ve bu sahaya hayvan sokmak yasaktır.

Madde 83. — Şimendifer idareleri, Devlet ve vilâyet, belediye ve köyler yeniden yapacakları soğalarla diğer yolların kenarlarına fidan dikmek, bunları yetiştirmek ve korumakla mükelleftirler. Bunları sökmek, kesmek, yaralamak, kabuklarını soymak yasaktır.

Madde 84. — Orman İdaresi orman yetiştirilecek olan köy ve belediyelerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere muntaka orman fidanlık tesisine mecburdur. Fidanlıkların tesisinde bu kabül köy ve belediyelere yakınlığı ve fidanların cinsi ve nevini tâyinde muhite uygunluğu gözetilir.

Fidanlar ilgililere parasız olarak tevzi olunur. İcabında alâkalıların ve mali iktidarı olanların köy ve belediyelerin ağaçlama yapacakları yerlere kadar parasız olarak götürülebilir.

Madde 85. — Orman sınırları dışında olup da yeniden orman yetiştirilmesine Bakanlar Kurulunca karar verilecek olan yerlerde Orman Genel Müdürlüğüne hazırlanıp Tarım Bakanlığına tasdik edilecek ağaçlandırma plânlarına göre Orman İdaresi tarafından böyle yerler ağaçlandırılır.

Ağaçlandırılacak sahaların mülkiyeti evleminde Hazine adına tescil olunur.

Sahipli arazide mevcut bataklıkların sıhhi sebeplerden dolayı ağaçlandırma suretiyle kurtulması veya halkın, memleketin sıhhat, selâmet ve menfaati icabı ağaçlandırılması zarureti tahakkuk eden arazide ağaçlandırma işi Orman İdaresince yapılır. Bu takdirde arazi sahibine 2644 sayılı Tapu Kanununun 15 ne maddesinin son fıkrasında yazılı bedel, tazminat olarak verilir.

Madde 88. — Ormanların içinde veya yakınında yangın belirtisi sezen veya ateş gören herkes - Takati dâhilinde ise ateşi söndürmeye, değil ise - Bunu derhal Orman İdaresine veya en yakın muhtar, jandarma dairesine veya mülkiye âmîrlığıne haber vermiye mecburdur.

Ormanların içinde ve yakınında ateş yakmak, sönmemiş sigara, kav ve yangın çıkartabilecek diğer maddeleri atmak ve şimendifer lokomotiflerinin ormanlık bölgelerden geçerken ateş temizlemek yasaktır.

Lokomotiflerin bacalarından kıvılcıkların sıçramamaları için tel kafes veya buna benzer tedbirler almak mecburidir.

Madde 91. — Ormanlarda yangın söndürülmesi için gideceklerin muayyen tarifeli vasıta ile hareket ettikleri takdirde ücretleri Orman İdaresi tarafından ödeneceği gibi müstacel za-

manlarda yetkili memurların görecekları lüzum üzerine bunlar kamyon, araba gibi diğer vasıtalarla da gidebilirler. Bunların ücreti de Orman İdaresi tarafından ödenebilir.

Bunlara söndürme işinde çalıştıkları müddetçe Devlet Ormanlarında Orman İdaresi diğer ormanlarda alâkalılar tarafından 200 kuruşa kadar gündelik verilir.

Madde 95. — Bütün ormanlarda yapılacak kesimlerden kalacak ve zarar verecek olan artıkların boş mahallinde toplatılması yahut orman dışına çıkarılması ve bu temizliğin ormanın içinde ve yakınında bulunan 18 yaşını bitirip 50 yaşını doldurmamış bütün erkek nüfus tarafından yapılması mecburidir.

Ormanın dışında veya boş mahalline çıkarılan artıklar zatî ihtiyaç olarak çıkaran köylülere verilir.

Madde 100. — 98 ne maddeye göre silâh taşımaya yetkili olan orman memurları kendilerine verilen silâh ve levazımı temiz tutmaya mecburdurlar. Bunları hiçbir sebep ve bahane ile başkalarına veremezler ve satamazlar aksi harekette bulunanlar inzibati eihetten 2094 numaralı Kanun hükümlerine ve cezai eihetten de Türk Ceza Kanunu hükümlerine tâbi tutulurlar.

Ücretli memurlar hakkında işin mahiyetine göre aylık kesme veya işten çıkarma cezası tatbik olunur ve zarar ayrıca ödettilir.

Madde 104. — 17, 18 ve 19 ne maddeler hükümlerine göre zatî ihtiyaçları için kendilerine verilen kerestelik ağaç veya mahrukatı başkalarına satanlar - satılan şeyin miktarı nazarı itibara alınarak - 20 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır ve satılan malın müsaderesine karar verilir. Müsadere mümkün olmadığı takdirde satış tutarının ödettirilmesine mahkemece karar verilir.

Madde 105. — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar ve bu ağaçları yaralıyanlar boğanlar, tepelerini veya dallarını koparanlar veya kesenler bunlardan çıra ve yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman toprağını kuvvetlendirmek için dikilen her çeşit nebatları zedeliyenler veya koparanlarla izinsiz ağaç kesenler, genç fidanları zedeliyen, kıran, koparan, söken ve kesenler - yapılan zararın ehemmiyeti nazarı itibara alın-

rak - bir aydan altı aya kadar hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır ve muhakemeleri mevkufen görülür.

Ağaç kesmeden gayri hallerde yapılan zarar çok hafif olursa yalnız para cezası hükmedilir. Bu suretle çıkarılan ağaç ve mahsullerin de müsaderesine karar verilir. İstek halinde müsadere ayrı olarak tazminata da hükmolunur. Bu tazminat, Devlet ormanları için yapılan mütaka tarifesinde gösterilen bedeldir.

80 ve 83 ncü maddelerin son fıkralarına aykırı hareket edenler Türk Ceza Kanununun 516 ncı maddesinin 6 ncı fıkrasında yazılı hapis ve para cezasıyla cezalandırılır.

Madde 106. — Geçen maddede yazılan işleri orman sahipleri yaparsa yapılan zararın miktarına göre bir haftadan 3 aya kadar hapis ve 50 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Ve bu suretle çıkarılan ağaç ve mahsullerin de müsaderesine karar verilir.

75 ncı maddeye aykırı hareket edenler 50 liradan 500 liraya kadar para cezasıyla cezalandırılırlar.

Madde 108. — 24 ncü maddeye aykırı olarak ruhsat almadan maden araştıran ve imal edenler maden nizamnamesinin 43 ncü maddesinde yazılı ceza ile cezalandırılırlar. İzin almadan ormanlarda taş ocakları açanlar veya arıyanlar 50 liradan 200 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır ve açtıkları ocaklar kapatılır. Başkaca zarar husule gelmiş ise tazmin ettirilir. İzinle taş ocağı açanlar tâyin olunacak tedbirlere riayet etmezlerse bu cezanın yarısı hükmolunmakla beraber bu tedbirlere riayet edilinceye kadar ocakları idarece işletmekten menolunur.

Madde 109. — 25 ncı maddede yasak olduğu yazılı işleri yapanlarla bu maddede yapılması izine bağlı işleri izinsiz yapanlar bir aydan bir seneye kadar hapisle cezalandırılır ve muhakemeleri mevkufen görülür. Ve istek halinde zarar varsa tazminata da hükmolunur ve açılan tarla Devlet ormanları hududu içine alınır; Yapılan her çeşit bina, ağıl, kulübe ve benzerleri mahkemelerden karar istihsal etmeden yetkili memurlar tarafından yıktırılır.

Madde 112. — Devlet çekici ile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı 43 ncü maddede

yazılı şekilde dip kütükte bırakmayan veya yüksek kesenlerle nakliye tezkeresi almaksızın orman mahsullerini çıkaranlar veya her hangi bir yerden bir yere nakledenler ruhsatsız ağaç kesenlere verilecek ceza ile cezalandırılırlar. Nakliyesiz çıkarılan odun, kömür, kereste ve sair mahsullerin müsaderesine de karar verilir.

Madde 113. — Ormandan kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahalline veya başka tarafa gönderenlerle her nevi ormanlarda 41 ncı madde hükmüne muhalif hareket edenler 50 liradan 100 liraya kadar para cezası ile cezalandırılır. Damgasız nakledilen tomrukların müsaderesine karar verilir.

Madde 114. — 42 ncı maddeye göre izin almaksızın her nevi ormanlara hayvan sokanlar sokulan hayvan sayısı nazarı itibara alınarak bir aya kadar hafif hapis ve 50 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar. Mezkûr maddeye dayanılarak verilen izin kâğıtlarında yazılı şart ve tedbirlere riayet edilmemişse yalnız para cezası hükmolunur.

Madde 115. — Bir kimse tedbirsizlik veya dikkatsizlik veya sanat meslekinde tedbirsizlik veya kanun, nizam, emir ve kaidelere riayetsizlik neticesi olarak bir ormanın kısmen veya tamamen yanmasına sebebiyet verirse bir yıldan 3 yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır ve muhakemesi mevkufen görülür. Yangından husule gelen zararın da ayrıca ödettilmesine hükmolunur.

Eğer bu fiilden bir şahsın hayatınca tehlikeye hâsıl olursa iki seneden 5 seneye kadar hapis cezası ve 50 liradan 150 liraya kadar ağır para cezasıyla ve bundan ölüm vukuğelse 5 seneden aşağı olmamak üzere ağır hapis ve 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasına hükmedilir.

Ormanlara ateş vererek kısmen veya tamamen yakanlar 7 seneden aşağı olmamak üzere muvakkat ağır hapis cezası ile cezalandırılırlar ve yangından vukuğelen zararın da ayrıca ödettilmesine hükmolunur.

Madde 116. — 89 ncü maddeye göre ormanlarda çıkacak yangınları söndürmek için bu maddede gösterilen yetkili memurlarla, işletme müdürleri, bölge şefleri ve bakım memurları ta-

rafından yangın yerlerine gitmeleri, emrolunduğu halde gitmeyenler veya gidip de çalışmayanlar ve kanunun yüklediği vazifeyi yapmaktan kaçanlar ve güçlük çıkaranlarla 95 ne maddede zararları artıkları temizlemeyenlerden 20 liradan 25 liraya kadar mahallî idari kurulları kararıyla para cezası alınır. Bu ceza âmme para cezası nev'inden olur, hapse tahvil edilebilir. Bu kararlar kesin olup aleyhine söz yoktur.

Mezkûr maddede yazılı memurlardan yangın yerlerine yardımcı göndermeyenler Türk Ceza Kanununun 230 ne maddesinin 2 ne fıkrasına göre cezalandırılırlar.

Madde 118. — 4785 sayılı Kanunun 2 ne maddesinin A, B, C, D, bentlerinde yazılı ormanların sınırlarının orman idaresinden yapılacak tebligat tarihinden itibaren 3 ay içinde muayyen işaretlerle belli etmeyen orman sahiplerinden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu cezanın infazından sonra 6 ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek ceza 200 liradan eksik olmaz.

Madde 120. — 105, 106, 107, 112 ve 113 ne maddelere göre müsadere sine karar verilecek olan malları satılanlar, taşıyanlar, işliyenler, kabul edenler veya gizliyenler ve istihlâk edenler bu malların miktarına göre 20 liradan 200 liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılırlar ve taşıt araçlarıyla orman emvalinin müsadere sine de karar verilir.

Madde 122. — Ağaçlara vurulan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman sınırlarındaki taksimat ve saireye mahsus işaretleri ve levhaları kaldıranlar bir aydan üç aya kadar hapis ve 50 liradan 200 liraya kadar para cezası ile cezalandırılırlar.

Madde 126. — Orman yangınlarından mütevellit suçlar genel hükümler dairesinde vazifeli mahkemelerde ve bunun dışında kalan orman suçlarına müteallik dâvalar sulh mahkemeleri tarafından görülür.

Madde 129. — Orman bölge sefleriyle bakım memurları ormanlar içinde hüviyeti anlayamayan, hal ve durumları şüphe uyandıran kimseleri en yakın köy muhtarına ve ihtyar kuruluna veya jandarma karakoluna götürüp teslim etkilidirler.

Madde 130. — Ormanlarda başı boş görülen hayvanlar en yakın köy muhtarına veya belediyelere makbuz karşılığı teslim olunur, hayvan sahibi çıkıp tutanağı imza ederse hayvan kendisine verilir ve 50 liradan 200 liraya kadar para cezası ile cezalandırılır.

Muhtar veya belediyeye teslimden itibaren 15 gün içinde sahibi bulunmayan hayvanlar idarece usulen satılarak bedeli bankaya yatırılır. Bankaya yatırıldıktan sonra bir sene içinde sahibi çıkmazsa bu bedel Orman İdaresince irat kaydedilir.

Madde 131. — Orman Bakım memurları ile mahallî bölge sefleri ve diğer işletme âmirleri dükkân, mağaza, ticaret ve alış veriş yapılan hususi evler, depo, ambar, antrepo, han, otel, pansiyon ve buna benzer yerler ve müstemilâtı umuma açık oldukları müddetçe umuma açık yerlerinde kaçak orman emvalini izin alınmadan ararlar. Bu mahaller umuma açık bulunmadıkça zaman arama mahallin en büyük mülkiye âmirinin vereceği yazılı izinle, şehir ve kasabalarla hususi evlerde ve müstemilâtında arama mahallin en büyük mülkiye âmirinin vereceği izinle, bucak merkezleriyle köylerde muhtar veya vekilinin ve bunlar da bulunmadığı takdirde ihtyar kurulundan iki kişinin huzuriyle yapılır. Kaçak mallarla her hangi bir yere girilirken veya çıkılırken görülen hallerde zâhiri delilleri tesbit edilerek hemen arama yapılır. Bunlar için izin almaya lüzum yoktur.

Madde 132. — 132 ne madde hükümden kaldırılmıştır.

Bu kanun gereğince verilen ceza tecil edilmez. Her hangi bir orman suçundan mahkûm olup da bu cezayı çektikten sonra yeniden orman suçu işliyenlere bu kanunda yazılı cezalar iki katlı olarak hükmolunur.

3116 sayılı Orman Kanununa eklenen hükümler:

MADDE 1. — Sahte damga ile damgalanmış orman mallarını mağaza, dükkân, ev müstemilâtında ve sair yerlerde bulunduranlar, satanlar, satın alanlar, taşıyanlar, işliyenler, kabul edenler veya gizliyenler sahte damgayı kullananlar veya vuranlar gibi ceza görürler.

MADDE 2. — Ormandan sayılmayan yerlerden kesilecek ağaç ve ağaççıklar tarifersiz emvâle

mahsus damga ile damgalanır ve parasız verilen nakliye ile nakledilir.

Damgasız ve nakliyesiz envaî zaptedilir ve damgasız nakliyesiz ağaç ve saire çıkaranlar Türk Ceza Kanununun 526 nci maddesinin 1 nci fıkrasında yazılı para cezası ile cezalandırılırlar.

MADDE 3. — Sellere karşı muhafazası gereken ormanlar 3116 sayılı Orman Kanununun

43 ncu maddesindeki tarifler dairesinde derhal belli edilir, sınırları arz üzerinde belirtilir ve buralarda birer jandarma karakolu ihdas edilerek muhafazası bunlara terkedilir. Bu gibi ormanların muhafazasından birinci derecede karakolun bağlı bulunduğu jandarma kumandanı mesuldür. Bu ormanlar çabuk büyüyen fidanlar ve daimî nebatlar dikilmek suretiyle sıklaştırılır.

Tarım Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Tarım Komisyonu

Esas No. 1/553, 2/114 ve 4/155

Karar No. 9

21 . XII . 1949

Yüksek Başkanlığa

Tarım Bakanlığınca hazırlanıp Bakanlar Kurulunca, 9 . V . 1949 tarihinde Yüksek Meclise sunulması kararlaştırılan ve Komisyonumuza havale buyurulan 3116 sayılı Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bâzı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı Komisyonumuzda görüşüldü.

Ormanlarımızın memleketin sağlık, savunma, Ekonomi bakımından önemi ve bilhassa gelişmeye başlayan tarımsal kalkınmamızdaki rolü malumdür. Ormanların yurt varlığındaki ehemmiyetine karşılık memleket yüz ölçüsünün ancak % 8 i kadar bir saha kaplamaları ormanlarımızın başka ileri memleketlerin orman nispetlerine kıyas edilemeyecek bir yetersizlik arz etmektedir.

Bu durum karşısında ormanlarımızı korumak ve çoğaltmak başta gelen bir yurt dâvasıdır. 3116 sayılı Orman Kanunu bu maksatları sağlamak için çıkarılmış bulunuyordu. Ancak tatbikatta ve bilhassa ormanların köylü ile olan münasebetlerinde onlara daha birtakım kolaylık ve geçim imkânları sağlaması bakımından Hükümetçe hazırlanan tadil tasarısı esas tutulmakla beraber Balıkesir Milletvekili Eminittin Çeliköz'ün teklifi de göz önünde bulundurularak maddelerde mucip sebepleri aşağıda gösterilen değişiklikler yapılmıştır.

3116 sayılı Kanunun :

Madde 1 : Orman Kanununun tarifi bir-

takım anlaşmazlıklara yer vermemek üzere tasarıda esaslı bir şekilde ele alınan tarifi ana hatları kabul edilerek vuzuhlaştırma bakımından maddede ufak değiştirme yapılmış ve makiler arman mefhumu dışına çıkarılmıştır.

Madde 2 : Orman tahdit komisyonlarının vazifeleri ancak mevcut orman hudutlarını tesbit ve haritalarını yapmaktan ibaret bulunmakla ziraat ve orman topraklarının ayrılması konusunda bir vazife almadıklarına göre, buraya Eminittin Çeliköz'ün tarım mühendisi alınması hususundaki teklifi uygun görülmemiş, ancak bu Komisyonunda vazife alacak ehli vukufun il genel meclisi daimî encümeni tarafından seçilmesi hususunda maddeye hüküm konmuştur.

Madde 12. : Tahdit komisyonlarına seçilecek ehli vukufun ücret ve yevmiyeleri Hükümet tasarısı ve teklif sahibinin ileri sürdüğü miktarlar göz önünde tutularak bugünkü şartlara göre tesbit edilmiştir.

Madde 18. : Köyde çalışan ve çiftçiye ilgilendiren küçük sanat erbabına gösterilen kolaylığın kasabada oturan bu gibi sanatkârlara da tatbiki hakkında hüküm konmuştur.

Madde 19. : Vuzuh temini bakımından 19 neu maddenin sonunda yazılı kanunların maddede numaraları ilâve edilmiştir.

Maddet 25. : Ormanlarda sık sık vukubulan yangın ve tarla açma tahriplerinin önüne geçilmesi ve bu suretle elde edilen topraklarda

ekim ve dikim yapılmaması için bunların orman dairesince doğrudan doğruya müsadere edilmesi için hüküm konulmuştur.

Madde 36. : Orman kaçakçılığını önlemek maksadiyle nakliyesiz ve damgasız götürülen orman emvalinin hadleri ve ceza miktarları üzerinde değişiklikler yapılmıştır.

Madde 37. : Tarife bedellerinin tesbitinde çıkacak ihtilâfın bir çok heyetlerden geçmesi uygun görülmemiş ve bu ihtilâfın Bakanlar Kurulu Koordinasyon Heyeti tarafından halledilmesi hakkında maddeye hüküm konulmuştur.

Madde 39. : Köylüye verilen enkaz ve ormana zararlı çalıların köylü tarafından kayıtsız şartsız tasarruf edilmesi suretiyle ilerde meydana gelecek birtakım ihtilâfların önüne geçilmesi için hüküm konulmuştur.

Madde 81, 88, 98, 99. : Yalnız kelime değişiklikleri yapılmıştır.

Madde 105. : Köylümüzün ötedenberi itiyat edindiği orman için zararlı olan hareketleri önleyecek ceza miktarları teklif sahibinin de ileri sürdüğü şekilde arttırılması enümenimizce uygun görülerek bu miktarlar yükseltilmiştir.

Madde 107. : Tatbikattaki zorluk düşünülerek 20 nci madde hükmüne göre meyva ve orman toprak mahsullerinin izne tâbi tutulmaması mülâhazasıyla bu gibiler hakkında ceza kabul edilmemiştir.

Madde 113, 116 : Vuzuhlaştırma maksadıyla ve kelime değişikliği yapılmıştır.

Madde 118. — Hususi ormanlarda tahdit

müddeti olarak kabul edilen bir yıl iki yıla çıkarılmıştır.

Madde 120 : Orman kaçakeçiliğinde kullanılan motörsüz ve köylü araçları olan nakil vasıtalarının müsaderesinde birçok karışıklıklara meydan verilmemek üzere bunların müsadere edilmeyerek yalnız her kime ait olursa olsun para cezasiyle cezalandırılması esas kabul edilmiştir.

Madde 125, 127 : Yalnız kelime değiştirilmesi yapılmıştır.

Havalelerine göre Bütçe Komisyonuna gönderilmek üzere üstün saygılarınızla Yüksek Başkanlığa sunulur.

Tarım Komisyonu

Başkanı	Sözcü	Kâtip
İzmir	Manisa	Bursa
<i>R. Köken</i>	<i>Y. Özey</i>	<i>A. Duru</i>
Afyon K.		Denizli
Konuşma hakkım mah-	Bâzı mad. üzerinde	
fuzdur.	söz hakkım mahfuzdur.	
<i>A. Veziroğlu</i>	<i>K. C. Öncel</i>	
Giresun	İçel	
<i>F. Yüzatlı</i>	Söz hakkım mahfuzdur	
	<i>S. İnankur</i>	
Kocaeli	Maraş	Seyhan
<i>F. Balkan</i>	<i>R. Çuhadar</i>	<i>K. Ener</i>
Siird		Sivas
<i>A. R. Eren</i>		<i>İ. M. Uğur</i>
	Tekirdağ	
	Söz hakkım mahfuzdur.	
	<i>Z. E. Cezaroğlu</i>	

Adalet Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Adalet Komisyonu

Esas No. 1/553 ve 2/111

Karar No. 46

24 . II . 1950

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı Tarım Bakanlığınca hazırlanmış ve Bakanlar Kurulunun 9 . V . 1949 tarihli toplantısında Yüksek Meclise sunulmasına karar verilmiş ve Tarım Komisyonu tarafından incelenerek bâzı değişik-

likler yapıldıktan sonra komisyonumuza tevdi edilmiştir.

Yurt ormanlarının korunması ve geliştirilmesi amacıyla bunların Devlet elinde toplanması ve Devletçe işletilmesi esasına dayanan 3116 sayılı Kanunun uygulanmasından beri 12 yılı aşan bir devre içinde devamlı olarak yükselen

şikâyetlerin ve göze çarpan aksaklıkların bir kısmının salim bir tatbik tarzıyla giderilebileceği düşünülse bile geçimi ormana bağlı büyük bir yurttaş kitlesinin hayatında huzur ve istikrar sağlanabilmesinin ancak bu kanunun hükümlerinde bazı değişikliklere yer vermekle mümkün olabileceği belirmiş bir hakikattir.

Bu görüşün ışığı altında ve tatbikatın neticelerinden geniş nispette faydalanmak suretiyle hazırlandığı anlaşılan tasarrufların Tarım Komisyonunca hazırlanan metin üzerinden müzakeresine başlanması uygun görülmüş ve orman Genel Müdürü müzakerelerde hazır bulunmuştur.

Hükümetçe değiştirilmesi teklif edilmeyen kanunun 42 nci maddesinin de tadili komisyonumuzca uygun görülmüş ve bu madde yeniden yazılmıştır.

Orman içinde veya civarında bulunan ve orman mahsulleriyle geçinen köylülerin işletmelerle münasebetlerini kolaylaştıracak esaslar tasarıda mevcut olmakla beraber hudutları içindeki ormanların mahsullerinin bu köylüler halkının zatî, müşterek ve pazar ihtiyaçlarına tahsis edileceğini gösteren bir hükme kanuna eklenen maddeler arasında yer verilmiş ve böylece bu köylüler halkının ormanların korunmasında Devlete müzahir ve yardımcı hale gelmeleri sebebi de sağlanmıştır.

Orman içindeki sahipli arazide ve kültür arazisinin sınırlarında yetişmiş ve yetiştirilmiş, yetişecek ve yetiştirilecek münferit ve gurup halindeki orman ağaç ve ağaçlıklarından sahiplerinin serbestçe faydalanmaları hakkında 4753 sayılı Kanunun tadilleri arasında teklif edilmiş olan hüküm, geçici mahiyet taşımaması sebebiyle bu tasarıya alınmış ve maddeler üzerinde yapılması uygun görülen değişikliklerin sebepleri aşağıda sırasıyla arz olunmuştur.

Madde 1. : 3116 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin değiştirilmesi uygun görüldüğünden değişen maddeler arasında bu maddede ilâve edilmiştir.

A fıkrası hükmü tanzih edilmiş, C fıkrasının başından (Ormanları dışında) kelimeleri çıkarılmış, Ç fıkrasına kültür arazisinin sınır ağaçlarıyla gurup halindeki ağaç ve ağaçlıkları ihtiva edici şekil verilmiş, son fıkra hükmünün evvelki D fıkrasına mâtuf bulunduğu belirtilmiştir.

Madde 3. : İki numaralı fıkra (Köy ve belediye gibi tüzel kişiliklere) ait ormanlar şeklinde değiştirilmiştir..

Madde 5. : Tarım Komisyonunun beşinci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 12. : Tarım Komisyonunca kabul edilen metin üzerinde yalnız üyelere ve bilir kişilere ödenecek yevmiyelerin bir miktar zammı yolunda değişiklik yapılmıştır.

Madde 17. : Maddenin başında Devlet ormanlarından kelimeleri eklenmiştir.

Madde 18, 19, 21. : Tarım Komisyonunun 18, 19 ve 21 nci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Madde 25. : Yirmi beşinci madde hükmü tanzih edilmiştir.

Madde 33. : Tarım Komisyonunun 33 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 36. : Nakliye tezkerelerinin süresi, tatbikatta zorluklara meydan verilmemesi maksadiyle tâyin edilmiş pazar yerlerinden ve fabrikalardan ticaret kaskı olmaksızın orman mahsulü alıp nakledenlerden nakliye tezkeresi aranmayacağı belirtilen fıkra eklenmiştir.

Madde 37. : Koordinasyon heyetine yerine maddenin ikinci fıkrasında yazılı kararın Bakanlar Kurulunca alınması uygun görülmüş ve fıkra buna göre yazılmıştır.

Madde 39. : Tarım Komisyonunun 39 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 42. : 3116 sayılı Kanunun 42 nci maddesinin değiştirilmesi Hükümet tarafından teklif edilmiş ise de, orman içinde ve civarında bulunan köylerde hayvan otlatmak yüzünden hâdis olan zorluk ve şikâyetlerin önüne geçilmesi maksadiyle bu madde değiştirilmiş ve yeniden yazılmıştır.

Madde 43, 81, 86. : Tarım Komisyonunun 43, 81 ve 86 nci maddeleri birer kelime değiştirilmesi suretiyle aynen kabul edilmiştir.

Madde 98, 99. : Tarım Komisyonunun 98 ve 99 nci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Madde 104. : Zati ihtiyaç için alınan mahsullerin köy dışındaki ahır ve ambar gibi yerlerde de kullanılması muhtemel bulunduğundan maddeye bunu da ifade edecek şekil verilmiştir.

Madde 105. : Ormanlardan izinsiz yaş ağaç kesmek bir haftadan üç aya kadar hapis cezası müeyyidesine bağlanmıştır.

Madde 107. : Maddenin yazılış şekli değiştirilmiş ve kanunun 20 ve 23 ncu maddelerinde gösterilen izne bağlı işlerle izinsiz yapılması kabul işlerin ceza bakımından birbirinden açıkça ayrılmış bulunmasında faide mülâhaza edilmiştir.

Madde 109. : Tarım Komisyonunun 109 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 113. : Nakliye tezkerelerinin süresi 36 ne maddedeki değişikliğe bağlanmış, kaçak mal taşınmadığı halde yalnız nakliyenin değiştirilmemiş olmasına ceza tâynini uygun görülürerek bu işin ancak tekerrürü halinde para cezasını istilzam edeceği tasrih edilmiş ve madde yeniden yazılmıştır.

Madde 114. : Hükme daha vuzuh vermek arzusuyla madde yeniden yazılmıştır.

Madde 115. : Bu maddede yazılı işlemleri yapanların Türk Ceza Kanununun 391 ne maddesi gereğince cezalandırılmaları daha uygun görülmüş ve madde o şekilde yazılmıştır.

Madde 116. : Orman yangınlarının söndürülmesinde gerekli ilgiyi göstermeyenler hakkında idare âmirlerine munhasır olan müeyyide orman teşkilâtındaki vazifelilere de teşmil edilmiş ve bu maksadı temin etmek için madde de değişiklikler yapılmıştır.

Madde 118. : Kelime değişiklikleri yapılmıştır.

Madde 120. : Tarım işlerinde kullanılan canlı vasıtaların müsadereye tâbi tutulamıyacağı hakkında hüküm bu maddeye konulmuş ve orman kaçakçılığında kullanılan nakil vasıtalarından ancak bunların dışında kalanların müsadereye tâbi bulunması uygun görülmüştür.

Madde 127, 128, 129. : Bu maddelerde hükümlerin tanzimi için kelime değişiklikleri yapılmıştır.

Ek maddeler,

Madde 2. : Koruma ve bakım kuruluşlarının imkân nispetinde tesis ve ikmal edilerek kontrolün orman sahasına hasredilmesi ve il ve ilçe merkezlerinde vatandaşın sebepsiz iz'acına belli bir müddetten sonra nihayet verilmesi uygun görülmüş ve madde ona göre yazılmıştır.

Madde 3. : İşletmelerin mahsulleri yarı mamul ve mamul hale getirilmeleri pek zaruri halere hasrettirilmıştır.

Madde 4. : Kelime değişiklikleri yapılmıştır.

Madde 5. : Gerekçemizin mukaddemesinde izah edilen zaruretleri karşılamak ve haklı şikâyetleri önlemek maksadiyle ek 5 ne madde olarak yeni bir madde tanzim edilmiştir.

Madde 6. : Tarım Komisyonunun 5 ne maddesi ek maddelere ilâvesi uygun görülüp 5 ne madde hükmünün mahfuz tutulacağı ilâve ve tasrih edilmek suretiyle 6 ne madde olarak kabul edilmiştir.

Madde 7, 8, 9. : 4785 sayılı Kanunun tâdilleri arasında Hükümetçe, Devlet ormanları içinde ve dışındaki sahipli arazide yetişen veya yetiştirilen, yetişecek veya yetiştirilecek münferit ve gurup halindeki orman ağaç, ve ağaçıklarından faydalanma şekillerine mütaallik teklifi muhtevî 4 ne madde mevut idi, geçici hükmü ihtiva etmemesi itibariyle bu madde ile teklif edilmiş bulunan 3116 sayılı ana kanuna yapılan ekler arasına alınmış ve hükümlerini vazih olarak anlaşılabilmesi için 3 madde halinde tertiplenmiştir.

Madde 10. : Ormanların korunmasında ve orman suçlarının kovuşturulmasında köy muhtar ve ihtiyar heyetlerinin orman teşkilâtındaki vazifelilerle iş birliği yapmalarında fayda mülâhaza edilmiş ve ek 10 ne mddde bu sebeple tanzim olunmuştur.

Madde 11. : Tarım Komisyonunun 6 ne ek maddesi yukarda izah olunan sebeplerle 11 ne madde olarak kelime değişikliği ile kabul edilmiştir.

Madde 12. : Tarım Komisyonunun 7 ne ek maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 13. : Tarım Komisyonunun 8 ne ek maddesi belediye ve köy ağaçlandırmalarında teşvikî bir hükümle belirtilmesi uygun görülmüş ve tazmin kaydı kaldırılmıştır.

Madde 14. : Tarım Komisyonunun 9 ne ek maddesi aynen kabul edilmiştir. Tarım Komisyonunun 10 ne ek maddesinde yer alan işlemlerin umumi hükümlerin teyidine bırakılması uygun görülmüş ve bu sebeple madde çıkarılmıştır.

Madde 15. : Tarım Komisyonunun 11 ne ek maddesi aynen kabul edilmiştir. Tarım Komisyonunun 12 ne ek maddesi, orman suçları yüzünden hâdis olabilecek zararların umumi hükümler dairesinde istenmesi ve alınması mümkün bulunmasına mebni konulan cezalar dışında ayrıca tazminat ve masrafa mütaallik olan bu mad-

de hükmü zait görülmüş ve çıkarılmıştır.

Madde 16. : Tarım Komisyonunun 13 neü ek maddesi, nakil vasıtalarından hangilerinin müsadere edilmeyeceğini belirten hüküm 120 neı maddeye dereedilmiş bu sebeple madde yeniden yazılmıştır.

Birinci geçici madde aynen kabul edilmiştir.

Madde 17, 18, 19. : Tarım Komisyonunun sırasıyla 14, 15, 16 neı ek maddeleri, 17, 18, 19 neı maddeler olarak aynen kabul edilmiştir.

Bütçe Komisyonuna tevdi edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Adalet Komisyonu

Başkanı

Konya

H. Karagülle

Bu rapor

Sözcüsü

İstanbul

A. Ödül

Kâtip

Erzurum

Ş. İbrahimhakkıoğlu

Balıkesir

O. N. Burcu

Diyarbakır

F. Kalfagil

Erzinean

A. Fırat

Kastamonu

Dr. F. Ecevit

Mardin

Söz hakkım mahfuzdur.

M. K. Boran

Ankara

E. H. Ergun

Denizli

N. Küçüka

Elâzığ

Bâzı maddelere muhalifim

F. Karakaya

İzmir

E. Oran

Manisa

Söz hakkım mahfuz

K. Coşkunoğlu

Rize

Dr. S. A. Dilemre

Bütçe Komisyonu raporu

T. B. M. M.

Bütçe Komisyonu

Esas No. 1/553, 2/114

Karar No. 126

21 . III . 1950

Yüksek Başkanlığa

3116 sayılı Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bâzı hükümler eklénmesine dair olup Tarım Bakanlığınca hazırlanan ve Başbakanlığın 9 . V . 1949 tarihli ve 71/1346 sayılı tezkeresiyle Yüksek Meclise sunulan Kanun tasarısı ile Balıkesir Milletvekili Eminittin Çeliköz'ün Orman Kanununun bâzı maddelerinin değiştirilmesi hakkındaki kanun teklifi Tarım ve Adalet Komisyonları raporlarıyla birlikte Komisyonumuza tevdi edilmekle Tarım Bakanı Cavit Oral ve Orman Genel Müdürü Faruk Şeker Maliye Bakanlığı adına Bütçe ve Malî Kontrol Genel Müdürü Ekrem Şehenk hazır oldukları halde okunup görüşüldü.

Hükümet tasarısı; ormanların Devlet elinde olması ve Devletçe işletilmesi prensiplerine dokunulmadan 12 yıllık tatbikattan alınan neticelere göre orman teşkilâtı ile halk münasebetlerini kolaylaştıracak ve ormanların daha iyi korunmasını sağlayacak hükümler tedvinini istihdaf etmektedir. Tadil tasarısında bir yandan orman içinde ve civarında yaşayan köylülerin ormandan faydalanmalarını kolaylaştıracak hükümler

yer alırken öte yandan da ormanı daha iyi korumak maksadiyle orman suçlarına ait cezalar artırılmakta ve müeyyidesiz bâzı hükümler müeyyidelendirilmektedir.

Yukarki mucip sebeplere dayanarak hazırlanan Hükümet tasarısı 3116 sayılı Orman Kanununun 34 neü maddesinin tadilini ve bu kanuna yeniden 13 madde eklenmesini derpiş ediyor.

Balıkesir Milletvekili Eminittin Çeliköz'ün teklifi ise aşağı yukarı aynı sebeplerle Orman Kanunundaki 41 neı maddenin tadilini ve ona üç madde eklenmesini göz önünde tutuyor.

Hükümet tasarısını esas tutan ve Balıkesir Milletvekili Eminittin Çeliköz'ün teklifini de dikkate alan Tarım Komisyonu Hükümet tasarısındaki maddelerden ayrı olarak Orman Kanununun birinci maddesini de tadiller içerisine almıştır. Tarım Komisyonunun esaslı olarak tadile tâbi tuttuğu maddeler Orman Kanununun 1, 12, 18, 25, 36, 37, 39, 105, 107, 118, 120 neı maddeleri olmak üzere 11 maddedir. Aynı kanunun 81, 88, 98, 99, 113, 116, 125, 127 neı maddelerinde metne vuzuh verme bakımından

kelime değişikliği yapmış, Hükümetin ek maddelerini aynen kabul etmiştir.

Adalet Komisyonu : «Ormanların Devlet elinde toplanması ve Devletçe işletilmesi esasına dayanan 3116 sayılı Orman Kanununun iyi bir uygulama ile mevcut şikâyetlerin ve aksaklıkların bir kısmını bertaraf edeceği düşünülse bile geçimi ormana bağlı yurdaşların hayatında istikrar sağlanabilmesinin bu kanun hükümlerinde bazı değişiklikler yapılmasını zaruri kıldığı» mülahazalarından hareketle tadil tasarisını gözden geçirmiştir.

Orman Kanununun 42 nci maddesini tadil eder arasına alan Adalet Komisyonu ayrıca devamlı mahiyet arzettiği mütalâasıyla 4785 sayılı Kanunun tâdilleri arasında bulunan ve «Kültür arazisi içindeki münferit ve dağmık ağaçlarla smur ağaçlarının sahiplerine ait olduğu» hükmünü tesbit eden 4 ncü madde ile «Yeniden yapılacak ağaçlama yapacaklara kredi verileceğine dair olan 5 nci maddeyi de 3116 sayılı Orman Kanununu nakletmiştir.

Tarım Komisyonunun metnini esas alan Adalet Komisyonunun değişiklik yaptığı maddelerin sayısı 15 dir ki, bunlar da Orman Kanununun 1, 3, 5, 12, 17, 36, 37, 104, 105, 107, 113, 114, 115, 116, 120 nei maddelerdir. Tarım Komisyonunun 18, 19, 21, 33, 39, 43, 81, 86, 98, 99, 109 neu maddelerini aynıyle kabul etmiş; 25, 118, 127, 128 ve 129 neu maddelerinde kelime değişikliği yapmış, ek maddeler üzerinde ise esaslî durarak geniş tadillere tâbi tutmuştur.

Bütçe Komisyonuna gelince : Adalet Komisyonunun maddelerini müzakeresine esas tutan Komisyonumuz Orman Kanununun 1, 12, 19, 35, 36, 81 nei maddeleriyle ek 3 ncü, 5 nci ve 12 nei maddelerinde esaslı değişiklikler yapılmış ve Adalet Komisyonunun onuncu maddesinin 7 nci ve aynı Komisyonun 7, 8, 9 neu maddelerini 8 nci madde olarak yeniden kaleme almış ve buna göre diğer madde numaralarında zaruri değiştirmelere gitmiştir. Bundan başka Komisyonumuz Orman Kanununun 5, 17, 39, 86, 88, 98, 104, 105, 107, 115, 118, 128 ve 129 neu maddelerinde metne vuzuh ve sarahat verme bakımından kelime değişiklikleri yapmayı uygun görmüştür.

Komisyonumuzca tadillere tâbi tutulan maddelerin gerekçesi aşağıda sırasıyla arzedilmiştir:

Orman tarifini ve orman sayılmayan yerleri gösteren ve 4785 sayılı Kanunla tadil görmüş

olan Orman Kanununun birinci maddesinin değiştirilmesini derpiş eden Adalet Komisyonu teklifindeki (D) fıkrası kaldırılmış ve (A) fıkrasındaki makiler (E) fıkrasına alınmıştır.

Ziraat arazisine yarayışlı olup da orman tarafından işgal edilen arazinin ziraate hasrını istihdaf eden (D) fıkrasının 2 nci maddede yer alması uygun görülmemekle beraber böyle bir hükmün tedvini yüzünden esasen ormanca fakir olan yurdumuzun büsbütün çoraklaşacağı mütalâasından hareketle bu fıkranın tamamıyla kaldırılmasını uygun bulmuştur.

Adalet Komisyonunun (B) fıkrasındaki mezarlıktan kastı şehir, kasaba ve köy mezarlıkları olduğu tasrih edilmiştir.

Maki cinsinden her nevi ağaçlıklarla örtülü yerleri orman dışında sayan (E) fıkrası üzerinde yapılan uzun görüşmeler ve alman izahat sonunda, makilerin memleketimizde Karadeniz'in batısında Kızıllırmak'tan sonra sahil boyunca Cennaba doğru uzanan bir bitki formasyonu olup Ege'de ve Akdeniz bölgelerinde geniş bir yer aldığı, denizden 600 metreye kadar yükseldiği, ihtiva ettiği ağaçlıkların yerine göre tenevvü arzettiği, bu formasyonun dağlık arazide toprağın kaymasına, aşınmasına, sel tehlikesine karşı siper ve münbit ziraat arazisini himaye vazifesini gördüğü cihetle muhafız ormanı karakterini taşıdığı veya devamlı orman hasılatı verdiği anlaşılmıştır. Bu vâkıalara istinaden muhafaza ormanı mahiyeti arzeden ve devamlı orman hasılatı verecek olan makilik sahaların Tarım Bakanlığınca tesbit edilmesi kayıt ve şartıyla orman rejimine tâbi tutulması esasî kabul edilmiş ve (E) fıkrasının sonu bu şekilde yazılmıştır.

Sınırlama Komisyonunda çabşanlara verilecek yevmiyeyi gösteren 12 nci madde Tarım Komisyonundaki değişiklikle 19 ncü madde, Tarımın 19 ncü maddesindeki son fıkraya (özel kanunlar hükmü saklıdır) şekli verilerek kabul edilmiştir.

35 nci maddede fire ve koruma payına ait esasların Orman Genel Müdürlüğüne belirtileceği yolunda değişiklik yapılmış;

Orman malları nakliyatının tâbi olacağı muameleyi, nakliye tezkereleri muhteviyatına uymayan mallar hakkında tatbik edilecek işlemi gösteren 36 nci madde de mal sahipleri lehine tadilat yapılmış ve nakliye tezkeresine nazaran % 5 nispete kadar damgasız fazla malların alı-

konmayıp teminat mukabili sahibine iadesi hükmü ilâve edilmiştir.

81 nci madde orman yetiştirecek olan köy ve belediyelere bedelsiz fidan verileceğine dair olan bâzı ilâvelerle bu hüküm müessese ve resmî dairelere de teşmil edilmektedir. Komisyonumuz daire ve müesseseleri ayrı bir fıkra halinde tedvin etmiş, bunlardan ambalâj ve nakil masraflarının alınacağını tasrih etmiştir.

Ek 3 ncü madde; ormancılık tekniği, kıymetlendirme icapları ve ekonomik zaruretler zorlamadıkça orman işletmelerinin yalnız ham madde istihsal ve istif yerlerine taşıyacaklarına dairdir. Ormanların işletilmesi ana prensipini ve ormanların iktisadi şekilde değerlendirilmesini daha iyi şekilde ifade etmesi itibarıyla Hükümet tasarısndaki 3 ncü madde aynen kabul edilmiştir.

Ek madde 5 : Adalet Komisyonunca muhaddes olan bu madde; köy hükmü şahsiyeti tarafından tasarruf edilmekte iken 4785 sayılı Kanunla Devletleştirilen ormanlarla öteden beri köy halkınca benimsenmiş ve korunmakta olan ormanların mahsullerinin bu köyler halkına tahsis edileceğine dairdir. Bu nevi ormanların ekseriyetle köy halkının müşterek ihtiyacına kifayet edecek durumdan uzak bulunduğu nazara alınarak artan mahsullerin 18 nci maddede yazılı köylerin ihtiyacına tahsis edileceğini bildiren ikinci fıkra tay edilmek suretiyle bu ormanların devamı sağlanmıştır.

Ek madde 7 : Adalet Komisyonunun 10 ncü maddesi olup, orman içinde ve civarındaki köylerin muhtar ve ihtiyar heyetlerinin köy hudutları dâhilindeki Devlet ormanlarının korunmasında orman idaresiyle iş birliği yapmasını âmirdir. Komisyonumuz bu metin içerisine köylerin muhtar ve ihtiyar heyetlerine Orman Kanununun 98 nci maddesinin 2 ncü fıkrasındaki salâhiyetlerin «Tarım Bakanlığınca belirtilecek esaslar dâhilinde» kullanılacağı ibaresini sok-

mak suretiyle vukuu muhtemel suiistimalleri önlemeyi hedef tutmuştur.

Ek madde 8 : Adalet Komisyonunun 7, 8 ve 9 ncü maddeleri birleştirilerek ve Orman Kanununun birinci maddesine atıf yapılmak suretiyle yeniden yazılmıştır, hükümlerde hiçbir değişiklik yapılmamıştır.

Ek madde 10 : Adalet Komisyonunun 12 ncü maddesi olup yeniden ağaçlandırma yapacaklara kuruluş kredisi açılmasına dairdir. Bu kredinin 15 yıl müddetle her yıl miktarı bir milyonu geçmemek üzere Maliye Bakanlığı Bütçesine konacak ödenekten karşılanacağı belirtilmiştir. Bir yandan orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktar, faiz nispeti ve müddetiyle diğer şartlarının Maliye, Tarım Bakanlıkları ile Ziraat Bankasıncı belirtilmesi esası kabul edilirken öteyandan da tatbikatta birçok ihtilâflar doğuracağı mülâhazasıyla teşvik yardımı da maddeden çıkarılmıştır.

Yukarıki esaslar dâhilinde komisyonumuzca yeniden hazırlanan tasarısı Kamutayın tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan	Başkan V.	Bu rapoor Sözcüsü
Mardin	Diyarbakır	Amasya
<i>R. Erten</i>	<i>İ. H. Tigril</i>	<i>A. K. Yiğitoğlu</i>
Ankara	Ankara	Ankara
<i>F. Öymen</i>	<i>M. Eriş</i>	<i>C. Gölet</i>
Diyarbakır	Erzincan	İzmir
<i>Ş. Uluğ</i>	<i>N. Pekcan</i>	<i>A. İnan</i>
Isparta	Edirne	İstanbul
<i>Kemal Turan</i>	<i>M. N. Gündüzalp</i>	<i>E. Amaç</i>
Kastamonu	Kastamonu	Kırklareli
<i>M. Akalın</i>	<i>T. Coşkan</i>	<i>Korgl. K. Doğan</i>
Kırşehir	Manisa	Malatya
<i>Ş. Torğut</i>	<i>F. Kurdoğlu</i>	<i>M. S. Eti</i>
Niğde	Ordu	Seyhan
<i>R. Gürsoy</i>	<i>H. Yalman</i>	<i>A. R. Yüregir</i>
Trabzon		Urfa
<i>A. İ. Işıl</i>		<i>E. Tekeli</i>

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

3116 sayılı Orman Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı

MADDE 1. — 3116 sayılı Orman Kanununun 3, 5, 12, 17, 18, 19, 21, 25, 33, 35, 36, 37, 39, 43, 81, 86, 88, 98, 99, 104, 105, 107, 109, 113, 114, 115, 116, 118, 120, 125, 127, 128, 129, neu maddeleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Madde 3. — Ormanlar üçe ayrılmıştır.

1. Devlet ormanları;
2. Tüzel kişilere ait ormanlar;
3. Özel ormanlar.

Madde 5. — Devlet ormanlarının ve bu ormanlar içinde ve bitişindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak, diğer ormanlar ve her nevi arazinin sınırlanması işi, tâyin edilecek bir orman başmühendisi veya mühendisinin başkanlığı altında

TARIM KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

3116 sayılı Orman Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine ve bu kanuna bazı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı

MADDE 1. — 1 nci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

3116 sayılı Kanunun tadil edilen maddeleri

Madde 1. — Kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup her hangi bir çeşit orman hâsılatı veren ağaç ve ağaçlıkların toplu halleri yerleriyle birlikte orman sayılır :

a) Her çeşit dikenlikler, makiler ile örtülü yerler;

b) Parklar ve mezarlıklardaki ağaçlıklar;

c) Ormanların dışında her çeşit sahipli kültür arazisi içinde emekle yetiştirilen, tabii olarak ormanlarda yetişmiyen kavak, okaliptüs, söğüt ve akasya gibi ağaçlıklar;

ç) Ormanların dışında ve sahipli kültür arazisi içindeki her çeşit münferit ağaçlarla kenarlarındaki sıra ağaçlar;

d) Devlet ormanları dışında toprağın kayması, aşınması, sel tehlikesi bahis konusu olmayan ve orman mahsulü verebilecek bir duruma gelebileceği ve tarım mahsulleri istihsaline ve mera olarak veya başka bir şekilde intifa edilmesine daha ziyade elverişli olacağı fennen tesbit edilen yerler orman sayılmaz.

Bu hükümlere göre bir yerin orman sayılıp sayılmıyacağı, veteriner hekim, orman ve tarım mühendislerinden mütesekkil bir komisyon kararına müsteniden Tarım Bakanlığınca belli edilir.

Madde 3. — 3 neu maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 5. — Devlet ormanlarının ve bu ormanlar içinde ve bitişindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak, diğer ormanlar ve her nevi arazinin sınırlanması işi bir yüksek orman mühendisinin başkanlığı altında Adalet Bakanlığınca hukuk mezunları

ADALET KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Orman Kanunununun bâzı maddelerinin değıştirilmesine ve bu Kanuna bâzı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı

MADDE 1. — Birinci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

3116 sayılı Orman Kanununun 1, 3, 5, 12, 17, 18, 19, 21, 25, 33, 35, 36, 37, 39, 42, 43, 81, 86, 88, 98, 99, 104, 105, 107, 109, 113, 114, 115, 116, 118, 120, 125, 127, 128, 129, neu maddeleri aşağıdaki şekilde değıştirilmiştir :

Madde 1. — Kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup her hangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerleriyle birlikte orman sayılır. Ancak:

a) Her çeşit dikenlikler, maki cinsinden her nevi ağaççıklarla örtülü yerler,

b) Parklar ve mezarlıklardaki ağaççıklar,

c) Sahipli her çeşit kültür arazisi içinde emekle yetiştirilen ve tabii olarak ormanlarda yetişmiyen kavak, okaliptüs, söğüt ve akasya gibi ağaçlıklar.

ç) Ormanların dışındaki sahipli arazide ve bunların kenarlarında bulunan her çeşit münferit veya grup halinde ağaç ve ağaççıklar.

d) Devlet ormanları dışında toprağın kayması, aşınması, sel tehlikesi bahis konusu olmayan bu orman mahsulü verebilecek bir duruma gelemeyeceği ve tarım mahsulleri istihsaline ve mera olarak veya başka bir şekilde intifa edilmesine daha ziyade elverişli olacağı fennen tesbit edilen yerler orman sayılmaz.

Bu fıkra hükümlerine göre bir yerin orman sayılıp sayılmıyacağı, veteriner hekim, orman ve tarım mühendislerinden müteşekkil bir komisyon kararına müsteniden Tarım Bakanlığınca belli edilir.

Madde 3. — Ormanlar üçe ayrılmıştır.

1. Devlet ormanları;

2. Köy ve belediye gibi tüzel kişiliklere ait ormanlar;

3. Özel ormanlar;

Madde 5. — Tarım Komisyonunun 5 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

BÜTÇE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

Orman Kanunununun bâzı maddelerinin değıştirilmesine ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesine dair Kanun tasarısı

MADDE 1. — 3116 sayılı Orman Kanununun 1, 3, 5, 12, 17, 18, 19, 21, 25, 33, 35, 36, 37, 39, 42, 43, 81, 86, 88, 98, 99, 104, 105, 107, 109, 113, 114, 115, 116, 118, 120, 125, 127, 128, 129 neu maddeleri aşağıdaki şekilde değıştirilmiştir:

Madde 1. — Kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup her hangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaçlıkların toplu halleri yerleriyle birlikte orman sayılır. Ancak;

a) Her çeşit dikenlikler,

b) Parklarla şehir, kasaba ve köy mezarlıklarındaki ağaçlıklar,

c) Sahipli her çeşit ziraat arazisi içinde emekle yetiştirilen ve tabii olarak ormanlarda yetişmiyen kavak, okaliptüs, söğüt, akasya gibi ağaçlıklar,

d) Ormanların dışındaki sahipli arazide ve bunların kenarlarında bulunan dağınık veya gurup halinde her çeşit ağaç ve ağaçlıklar,

e) Maki cinsinden her türlü ağaçlıklarla örtülü yerler orman sayılmaz.

Bu kanunun 43 ncu maddesi gereğince muhafaza ormanı mahiyetini taşıdığı veya devamlı orman hasılatı verdiği Tarım Bakanlığınca fennen belirtilecek olan makilerle örtülü sahalar yukarıdaki (e) fıkrası hükmünün dışındadır.

Madde 3. — Adalet Komisyonunun 3 ncu maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 5. — Devlet ormanlarının ve bu ormanlar içinde ve bitişigindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak, diğer ormanlar ve her nevi arazinin sınırlandırılması işi bir yüksek orman mühendisinin başkanlığı altında Adalet Bakanlığınca hukuk uzman-

Hü.

yüksek orman tahsili görmüş bir orman mühendisi ve Adalet Bakanlığınca hukuk mezunları arasından tâyin edilecek bir hukukçu üyeden müteşekkil bir komisyon tarafından haritaları bulunan yerlerde yapılır. Bu komisyonlar beldelede belediye encümenleri, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek iki bilirkişinin fikirlerinden de faydalanır.

Bu komisyonlara lüzumu kadar kâtip verilebilir. Askerî memnu mıntakalardaki ormanların sınırlanması sırasında Millî Savunma Bakanlığından bir temsilci bu komisyonlara iştirak eder. Komisyonların işe başladıkları gün vali tarafından ilgili ilce ve bucaklarda bir ay evvel ilân ettirilir.

Madde 12. — Sınırlama komisyonlarında çalıştırılacak hukukçu üyelerin kadroları Orman Genel Müdürlüğü Bütçesinin E cetveline dâhil geçici hizmetliler bölümündeki ödeneğe müsteniden Bakanlar Kurulunca tesbit olunur.

Belediyeler ve köy ihtiyar kurulları tarafından bilirkişi olarak seçilecekler üç liradan beş liraya kadar yevmiye verilir. Ve bunların gidip gelme nakil vasıtaları da sınırlama komisyonlarınca sağlanır.

Komisyonlarda çalıştırılacak maaşlı ve ücretli memurlara genel hükümler dairesinde nakil vasıtası masrafı ve yollukları ve ormanlarda çalıştıkları zamanlarda yolluk karşılığı olarak teknik memurlara amenajman ve teşcir işlerinde çalışan orman teknik memurları gibi tazminat yevmiyesi verilir.

Madde 17. — Parasız intifa hakkı kaldırılmıştır. Türkiye'ye yeniden gelecek, iskân kanununa göre memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak göçmenlerle, yer sarsıntısı, yangın ve sel gibi haller yüzünden topluca felâkete uğramış muhtaç köylülere ve ormanların içinde veya dışında oturanlardan ormanlara zararı olduğu veya oturdukları yerlerde yeniden orman yetiştirileceği için bu kanun gereğince başka tarafa nakledileceği için bu kanun gereğince başka tarafa nakledilen köylülerden muhtaç bulunanlara yapacakları ev, ahır ve sarnıklık için bir defaya

Tac. K.

arasından tâyin edilecek bir hukukçu üye ile il genel meclisi daimî encümeni tarafından seçilecek bir üyeden müteşekkil bir komisyon tarafından yapılır. Bu komisyonlar beldelede belediye encümenleri, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek lüzumlu bilirkişinin fikirlerinden de faydalanır.

Bu komisyonlara lüzumu kadar orman mühendisi ve kâtip verilebilir.

Askerî memnu mıntakalardaki ormanların sınırlanması sırasında Millî Savunma Bakanlığından bir temsilci de bulunabilir.

Komisyonların işe başlayacakları gün vali tarafından ilgili ilce ve bucaklarda bir ay evvel ilân ettirilir.

Madde 12. — Sınırlama komisyonlarında çalıştırılacak hukukçu üyelerin kadroları Orman Genel Müdürlüğü bütçesinin (E) cetveline dahil geçici hizmetliler bölümündeki ödeneğe müsteniden Bakanlar Kurulunca tesbit olunur.

İl genel meclisi daimî encümeni tarafından seçilen üyelere beş liradan on liraya kadar ve belediyeler ve köy ihtiyar kurulları tarafından bilirkişi olarak seçilecekler üç liradan beş liraya kadar yevmiye verilir, ve bunların gidip gelme nakil vasıtaları da sınırlama komisyonlarınca sağlanır.

Komisyonlarda çalıştırılacak maaşlı ve ücretli memurlara genel hükümler dairesinde nakil vasıtası masrafı ve yollukları ve ormanlarda çalıştıkları zamanlarda yolluk karşılığı olarak teknik memurlara amenajman ve teşcir işlerinde çalışan orman teknik memurları gibi tazminat yevmiyesi verilir.

Madde 17. — 17 nci maddedeki Hüküme teklifi aynen kabul edilmiştir.

Ad. K.

B. K.

Madde 12. — Sınırlama komisyonlarında çalıştırılacak hukukçu üyelerin kadroları Orman Genel Müdürlüğü bütçesinin (E) cetveline dâhil geçici hizmetliler bölümündeki ödeneye müsteniden Bakanlar Kurulunca tesbit olunur.

İl genel meclisi daimî encümeni tarafından seçilen üyelere sekiz liradan on iki liraya kadar ve belediyeler ve köy ihtiyar kurulları tarafından bilirkişi olarak seçilecekler beş liradan yedi buçuk liraya kadar yevmiye verilir. Ve bunların gidip gelme nakil vasıtaları da sınırlama komisyonlarıınca sağlanır.

Komisyonlarda çalıştırılacak maaşlı ve ücretli memurlara genel hükümler dairesinde nakil vasıtası masrafı ve yollukları ve ormanlarda çalıştıkları zamanlarda yolluk karşılığı olarak teknik memurlara ve amenajman ve teşcir işlerinde çalışan orman teknik memurları gibi tazminat yevmiyesi verilir.

Madde 17. — Devlet ormanlarından parasız intifa hakkı kaldırılmıştır. Türkiye'ye yeniden gelecek İskân Kanununa göre memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak göçmenlerle, yer sarsıntısı, yangın ve sel gibi haller yüzünden topluca felâkete uğramış muhtaç köylülere ve ormanların içinde veya dışında oturanlardan ormanlara zararı olduğu veya oturdukları yerlerde yeniden orman yetiştirileceği için bu kanun gereğince başka tarafa nakledileceği için bu köylüler kanun gereğince başka tarafa nakledilenden muhtaç bulunanlara yapacakları ev, ahır ve samanlık

ları arasından tâyin edilecek bir hukukçu üye ile İl Genel Meclisi daimî encümeni tarafından seçilecek bir üyeden müteşekkil bir komisyon tarafından yapılır. Bu komisyonlar belediyelerde belediye encümenleri, köylerde ihtiyar kurulları tarafından seçilecek lüzumlu bilirkişinin fikirlerinden de faydalanır.

Bu komisyonlara lüzumu kadar orman mühendisi ve kâtip verilebilir.

Askerî memnu mıntakalardaki ormanların sınırlandırılması sırasında Millî Savunma Bakanlığında bir temsilci de bulunabilir.

Komisyonların işe başlayacakları gün vali tarafından ilgili ilçe ve bucaklarda bir ay evvel ilân ettirilir.

Madde 12. — Sınırlama komisyonlarında çalıştırılacak hukukçu üyelerin kadroları Orman Genel Müdürlüğü bütçesinin (E) cetveline dâhil geçici hizmetliler bölümündeki ödeneye müsteniden Bakanlar Kurulunca tesbit olunur.

İl Genel Meclisi daimî encümeni tarafından seçilen üyelere 5 liradan 10 liraya kadar ve belediyeler ve köy ihtiyar kurulları tarafından bilirkişi olarak seçilecekler 3 liradan 5 liraya kadar yevmiye verilir. Ve bunların gidip gelme nakil vasıtaları da sınırlama komisyonlarıınca sağlanır.

Komisyonlarda çalıştırılacak maaşlı ve ücretli memurlara genel hükümler dairesinde nakil vasıtası masrafı ve yollukları ve ormanlarda çalıştıkları zamanlarda yolluk karşılığı olarak teknik memurlara amenajman ve teşcir işlerinde çalışan orman teknik memurları gibi tazminat yevmiyesi verilir.

Madde 17. — Devlet ormanlarından parasız intifa hakkı kaldırılmıştır. Türkiye'ye yeniden gelecek İskân Kanununa göre memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak göçmenlerle, yer sarsıntısı, yangın ve sel gibi haller yüzünden topluca felâkete uğramış muhtaç köylülere ve ormanların içinde veya dışında oturanlardan ormanlara zararı olduğu veya oturdukları yerlerde yeniden orman yetiştirileceği için bu kanun gereğince başka tarafa nakledilen köylülerden muhtaç bulunanlara yapacakları ev, ahır ve samanlık için bir defaya mahsus olmak üzere Bakanlar

Hü.

T. K.

mahsus olmak üzere Bakanlar Kurulu kararı ile tahammülü müsait en yakın ormanlardan kerestelik ağaç ve istedikleri takdirde mevcut istiflerden.

Madde 18. — A) Ormanların içinde veya orman sınırlarına köy ortasından ufki hattı müstakim ile on kilometre mesafede bulunan köylülere köyde barınmalarına mahsus yapacakları veya oturacakları, ev, ahır, samanlık ve kullanacakları ev ve tarım araçları için tarife bedelinin onda biri karşılığında tahammülü müsait olan Devlet ormanlarından veya istif yerlerinden kerestelik ağaç ve yakacak odun verilir. Bu ihtiyaçlar istiflerden temin edildiği takdirde kesme ve taşıma masrafları da ayrıca alınır.

Köy Kanununa göre köy sayılan yerlerin nüfus kütüğüne kayıtlı olup orada oturanlar birinci fıkradaki şartlar dairesinde bu hükümden faydalanırlar.

Bu maddeye dayanılarak verilen ağaç ve mamulâtı ile odunların bu ihtiyaçlara kullanılmayıp başkalarına satılması veya köyden dışarıya çıkarılması yasaktır.

Bunları kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak âhara satanlar veya devir edenler bir daha bu madde hükmünden istifade edemezler.

B) Köylülerin orman idaresi hesabına piyasaya satışları için kesip istif yerlerine taşıdıkları orman mallarının yüzde on beşine kadarı istekli oldukları takdirde pazar yerlerine götürerek satmak şartıyla orman idaresinin tesbit edeceği istiflerden istihsalı yapan bu köylülere satış bedeliyle artırmamasız olarak verilebilir. Bu nispet odun ve kömür istiflerinde yüzde yüze kadar çıkarılabilir.

C) İstihsal mıntakaları içindeki küçük el sanayii ile bizzat meşgul olan arabacı, takunyaeci, semerci, döğenci, sepetçi gibi sanatkârların ihtiyacı için mümkün olan istif yerlerinde küçük partiler halinde köylü sanatkârlara artırmamasız kasabalı sanatkârlara artırmalı satışlar yapılabilir. Zaruret ve lüzum görülen hallerde tahsis suretiyle de verilebilir. Bu satışlara anılan sanayi erbabından başkaları giremezler.

Madde 18. — A) Ormanların içinde veya orman sınırlarına köy ortasından ufki hattı müstakim ile on kilometre mesafede bulunan köylülere köyde barınmalarına mahsus yapacakları veya oturacakları ev, ahır, samanlık ve kullanacakları ev ve tarım araçları için tarife bedelinin onda biri karşılığında tahammülü müsait olan en yakın Devlet ormanlarından veya istif yerlerinden kerestelik ağaç ve yakacak odun verilir. Bu ihtiyaçlar istiflerden temin edildiği takdirde kesme ve taşıma masrafları da ayrıca alınır.

Köy Kanununa göre köy sayılan yerlerin nüfus kütüğüne kayıtlı olup orada oturanlar birinci fıkradaki şartlar dairesinde bu hükümden faydalanırlar.

Bu maddeye dayanılarak verilen ağaç ve mamulâtın bu ihtiyaçlara kullanılmayıp başkalarına satılması veya köyden dışarıya çıkarılması yasaktır.

Bunları kullandıktan sonra haliyle veya yıkarak âhara satanlar veya devredenler bir daha bu madde hükmünden istifade edemezler.

B) Köylülerin orman idaresi hesabına piyasaya satışları için kesip istif yerlerine taşıdıkları orman mallarının yüzde yirmi beşine kadarı istedikleri takdirde pazar yerlerine götürerek satmak şartıyla orman idaresinin tesbit edeceği istiflerden istihsalı yapan bu köylülere satış bedeli ile artırmamasız olarak verilir. Bu nispet odun ve kömür istiflerinde yüzde yüze kadar çıkarılabilir.

C) İstihsal mıntakaları içindeki küçük sanatlar ile bizzat meşgul olan arabacı, sapçı, takunyaeci, semerci, döğenci, sepetçi gibi sanatkârların ihtiyacı için mümkün olan istif yerlerinde küçük partiler halinde köylü ve kasabalı sanatkârlara artırmamasız satışlar yapılır. Bu satışlara anılan sanatkârlardan başkaları giremezler.

Ad. K.

B. K.

İçin bir defaya mahsus olmak üzere Bakanlar Kurulu kararı ile tahammülü müsait en yakın ormanlardan kerestelik ağaç ve istedikleri takdirde mevcut istiflerden yalnız kesme ve taşıma imal masrafları karşılığında tomruk veya kereste verilebilir.

Madde 18. — Tarım Komisyonunun 18 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Kurulu kararıyle tahammülü müsait en yakın ormanlardan kerestelik ağaç ve istedikleri takdirde mevcut istiflerden yalnız kesme ve taşıma imal masrafları karşılığında tomruk veya kereste verilebilir.

Madde 18. — Tarım Komisyonunun 18 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Hü.

Madde 19. — Ormanların buldukları ve bu ormanlara bitişik olan ilceler içindeki muhtaç köylülere ev, samanlık, ahır gibi zatî ihtiyaçları için kesme, taşıma masraflarıyla tarife bedeli ödenmek şartıyla tomruk verileceği gibi aynı bölgedeki köylülerin cami, okul ve köy yollarındaki köprülerinin yapılması ve onarılması için kesme ve taşıma masrafları alındıktan sonra bu ormanların istif yerlerinden tomruk veya orman memurlarının göstereceği yerlerden ağaç verilebilir. Bu ormanlardan sağlanamıyan miktar ile bu madde dışında kalan köylerin müşterek ihtiyaçları diğer ormanların istif yerlerinden satış bedeli üzerinden verilir. 4274 ve 5250 sayılı kanun hükümleri mahfuzdur.

Madde 21. — Devlet ormanlarının kadastrosu Orman İdaresi tarafından yapılır. Kadastr işleri biri sahanın tavsifini gösteren yazı işlerinden diğeri de haritadan ibaret olmak üzere iki gurupa ayrılır. Orman kadastrasına esas teşkil edecek olan haritalar, tercihan aerofotometri usulü ile ve en kısa bir zamanda tamamlanır.

Madde 25. — Devlet ormanları içinde yeniden yerleşilmesi ve ormanların Devlet tarafından işletilmesine ve korunmasına ilişkin olarak yapılacaklardan başka her çeşit binalar ve ağıl inşası ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılması ve yeniden tarla açılması yasaktır.

Ormanların her hangi bir surette yanmasından veya açıklıklarından faydalanarak işgal, açma veya her ne şekilde olursa olsun kesme, sökme, budama veya boğma yollarıyla elde edilmiş veya edilecek olan yerler ile buralarda yapılmış ve yapılacak her türlü yapı ve tesisler şahıslar adına tapuya tescil olunamaz. Buralara doğrudan doğruya Orman İdaresince el konur. Bu yapı ve tesisleri sahipleri alıp götürmekte muhtardır. Ormanlarda umumi sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasılatı işliyeceklerin yapacakları bina ve tesisat için Tarım Bakanlığından izin alınması lâzımdır.

Ta. K.

Madde 19. — Ormanların buldukları ve bu ormanlara bitişik olan ilceler içindeki muhtaç köylülere ev, samanlık, ahır gibi zatî ihtiyaçları için kesme, taşıma masrafları ile tarife bedeli ödenmek şartıyla tomruk verileceği gibi aynı bölgedeki köylerin cami, okul ve köy yollarındaki köprülerinin yapılması ve onarılması için kesme ve taşıma masrafları alındıktan sonra bu ormanların istif yerlerinden tomruk veya orman memurlarının göstereceği yerlerden ağaç verilebilir. Bu ormanlardan sağlanamıyan miktar ile bu madde dışında kalan köylerin müşterek ihtiyaçları diğer ormanların istif yerlerinden satış bedeli üzerinden verilir.

4274 sayılı Kanununun 24 ncü maddesiyle 5210 sayılı Kanununun 2 nci maddesi hükümleri mahfuzdur.

Madde 21. — 21 nci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 25. — Devlet ormanları içinde yeniden yerleşilmesi ve ormanların Devlet tarafından işletilmesine ve korunmasına ilişkin olarak yapılacaklardan başka her çeşit binalar ve ağıl inşası ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılması ve yeniden tarla açılması yasaktır. Devlet ormanlarının herhangi bir surette yanmasından ve açıklıklarından faydalanarak işgal açma ve her hangi şekilde olursa olsun kesme, sökme, budama veya boğma yollarıyla elde edilmiş veya edilecek olan yerlerle buralarda yapılmış ve yapılacak her türlü yapı ve tesisler şahıslar adına tapuya tescil olunamaz. Buralara doğrudan doğruya Orman İdaresince el konur ve mahsulü müsadere olunur. Bu yapı ve tesisleri sahipleri söküp götürmekte muhtardır.

Ormanlarda umumi sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasılatı işliyeceklerin yapacakları bina ve tesisat için Tarım Bakanlığından izin alınması lâzımdır.

Ad. K.

Madde 19. — Tarım Komisyonunun 19 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 21. — Tarım Komisyonunun 21 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 25. — Devlet ormanları içinde ormanların Devlet tarafından işletilmesine ve korunmasına ilişkin olarak yapılacaklardan başka her çeşit bina ve ağıl inşaaı ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılması ve yeniden tarla açılması ve orman içine yeniden yerleşilmesi yasaktır. Devlet ormanlarının her hangi bir suretle yanmasından ve açıklıklarından faydalanarak işgal açma ve her hangi şekilde olursa olsun kesme, sökme, budama veya boğma yollarıyla elde edilmiş veya edilecek olan yerlerle buralarda yapılmış ve yapılacak her türlü yapı ve tesisler şahıslar adına tapuya tescil olunmaz. Buralara doğrudan doğruya orman idaresince el konur. Ve mahsulü müsadere olunur. Bu yapı ve tesisleri sahipleri söküp götürmekte muhtardırlar.

Ormanlarda umumi sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasilâtı, işliyeceklerin yapacakları bina ve tesisat için Tarım Bakanlığından izin alınması lâzımdır.

B. K.

Madde 19. — Ormanların buldukları ve bu ormanlara bitişik olan ilceler içindeki muhtaç köylülere ev, samanlık, ahır gibi zati ihtiyaçları için kesme, taşıma masrafları ile tarife bedeli ödenmek şartıyla tomruk verileceği gibi aynı bölgedeki köylerin cami, okul ve köy yollarındaki köprülerinin yapılması ve onarılması için kesme ve taşıma masrafları alındıktan sonra bu ormanların istif yerlerinden tomruk veya orman memurlarının göstereceği yerlerden ağaç verilebilir. Bu ormanlardan sağlanamıyan miktar ile bu madde dışında kalan köylerin müşterek ihtiyaçlarını diğer ormanların istif yerlerinden satış bedeli üzerinden verilir.

Özel kanunların hükümleri saklıdır.

Madde 21. — Hükümet teklifinin 21 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 25. — Adalet Komisyonunun 25 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Hü.

Madde 33. — Korumaları kesilecek ağaçlar numaralanır ve dipleri Devlet çekici ile damgalanır, numara ve damga dip kütükte kalacak surette kasılır. Dip kütüğün yüksekliği dip kutrunu geçemez. Ferahlandırma maksadiyle kesilecek ağaçlar lüzum hâsıl olmadıkça numaralanmaz. Baltalıklarda ise kesilmiyerek kalacak olan ağaçlar iyice belli olacak şekilde işaretlenir.

Madde 35. — Her tomruk (yuvarlak kullanılacak odun) tam ortasından kabuksuz olarak kumpasla ölçülür, numarası kuruma payına göre kalınlığı (çapı) boyu, nev'i deftere yazılır.

Mahrukat odunu kabuklu olarak siter veya firesi düşüldükten sonra kental üzerinden kayıt olunur.

Madde 36. — Parası verilmeden ve damgalanacak orman malları damgalanmadan ve nakliye tezkeresi alınmadan istif yerlerinden nakliyat yapılamaz. Nakliye tezkereleri mal sahibinin istediği yere kadar süreli olarak verilir. Malın ilk götürüldüğü yerden başka bir yere taşınmasında taşıyanın eski nakliyeyi mal mevcuduna göre yeniletmesi lâzımdır.

Orman malları sayısı, cinsi, nev'i, ebat ve vasfı itibariyle ibraz olunan nakliye tezkeresine uyduğu ve damgalı bulunduğu takdirde hepsi üzerinden hacmen yüzde ona ve veznen yüzde on beşe kadar çıkacak fazlalık için nakliye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı alınarak serbest bırakılır.

Yukardaki hadleri aşan miktar bütün fazlalığa şâmil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur. Nakliye tezkeresine uyup da damgasız olan orman malları kaçak olup olmadığının tahkik ve tesbiti için alınır. Kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde damgası vurularak mallar serbest bırakılır. Nakliyat orman içinde orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleri daima taşıyanların üzerinde bulunup istendikçe gösterilir.

Ta. K.

Madde 33. — 33 ncu maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 35. — 35 nci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 36. — Parası verilmeyen ve damgalanacak orman malları damgalanmadan ve nakliye tezkeresi alınmadan istif yerlerinden nakliyat yapılamaz. Nakliye tezkereleri mal sahibinin istediği yere kadar süreli olarak verilir. Malın ilk götürüldüğü yerden, başka bir yere taşınmasında taşıyanın eski nakliyeyi mal mevcuduna göre yenilenmesi lâzımdır. Orman malları sayısı, cinsi, nev'i, ebatı ve vasıfları itibariyle ibraz olunan nakliye tezkeresine uyduğu ve damgalı bulunduğu takdirde hepsi üzerinden hacmen yüzde ona ve veznen yüzde on beşe kadar çıkacak fazlalık için nakliye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı alınarak serbest bırakılır.

Nakliye tezkeresine uyup da % 5 nispetinde damgasız olan orman malları kaçak olup olmadığının tahkik ve tesbiti için alınır. Kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde damgası vurularak mallar serbest bırakılır.

Yukardaki hadleri aşan miktar bütün fazlalığa ve damgasızlara şâmil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur. Nakliyat orman içinde Orman İdaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleri daima taşıyanların üzerinde bulunup istendikçe gösterilir.

Ad. K.

Madde 33. — Tarım Komisyonunun 33 ncu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 35. — Otuz beşinci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 36. — Parası verilmeden ve damgalanacak orman malları damgalanmadan ve nakliye tezkeresi alınmadan istif yerlerinden nakliyat yapılamaz. Nakliye tezkereleri mal sahibinin istediği yere ve taşıyıcının taşıma imkânlarına göre bir haftadan 3 aya kadar süreli olarak verilir. Malın ilk götürüldüğü yerden başka bir yere taşınmasında taşıyanın eski nakliyeyi mal mevcuduna göre yenilemesi lâzımdır. Orman malları sayısı cinsi, nev'i, eb'adı ve vasıfları itibariyle ibraz olunan nakliye tezkeresine uyduğu ve damgalı bulunduğu takdirde hepsi üzerinden hacmen yüzde ona ve veznen yüzde on beşe kadar çıkacak fazlalık için nakliye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı alınarak serbest bırakılır.

Nakliye tezkeresine uyup da yüzde beş nispetinde damgasız olan orman malları, kaçak olup olmadığının tahkik ve tesbiti için alıkonur. Kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde damgası vurularak mallar serbest bırakılır. Yukardaki hadleri aşan miktar bütün fazlalığa ve damgasızlara şâmil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur. Nakliyat orman içinde orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleri daima taşıyanların üzerinde bulunup istendikçe gösterilir.

Pazar yerlerinden ve fabrikalardan ticaret

B. K.

Madde 33. — Hükümet teklifinin 33 ncu maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 35. — Her tomruk (Yuvarlak odun) tam ortasından kabuksuz olarak kumpasla çapraz ölçülür; numarası, kalınlığı (Çapı), boyu ve nevi deftere yazılır.

Mahrukat odunu kabuklu olarak ster veya kental üzerinden kaydolunur.

İstihsal ve satışta düşülmesi gereken tomruklar için kuruma payı, mahrukat için fire nispetinin ne şekilde hesaplanacağı ve ne yolda işlem yapılacağı Orman Genel Müdürlüğünce belirtilir.

Madde 36. — Parası verilmeden ve damgalanacak orman malları damgalanmadan ve nakliye tezkeresi alınmadan istif yerlerinden nakliyat yapılamaz.

Nakliye tezkereleri mal sahibinin istediği yere ve taşıyıcının taşıma imkânlarına göre bir haftadan üç aya kadar süreli olarak verilir. Malın ilk götürüldüğü yerden başka bir yere taşınmasında taşıyanın eski nakliyeyi mal mevcuduna göre yenilemesi lâzımdır.

Orman malları sayısı, cinsi, nev'i, ebadı ve vasıfları itibariyle ibraz olunan nakliye tezkeresine uygun ve damgalı bulunduğu hakkında hepsi üzerinden hacmen % 10 nuna ve vezne % 15 şe kadar çıkacak fazlalık için nakliye tezkeresinde yazılı satış bedeli üzerinden tutarı alınarak serbest bırakılır.

Nakliye tezkeresine uyup da % 5 nispetine kadar damgasız olan orman malları kaçak olup olmadığının tahkik ve tesbiti için alıkonur. Kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde damgası vurularak mallar serbest bırakılır.

Yukardaki hadleri aşan miktar bütün fazlalığa ve damgasızlara şâmil olmak üzere kaçak sayılarak idarece müsadere olunur.

Kaçak olup olmadığının tahkik ve tesbiti maksadiyle alıkonulan damgasız mallar teminata bağlandığı takdirde sahiplerine teslim olunur. Alınacak teminatın tutarı nakliyede yazılı

Hü.

Ta. K.

Madde 37. — Orman mahsullerinden bedel tarifeleri muntakalar itibariyle ve piyasa icaplarına göre Orman Genel Müdürlüğü tarafından tanzim edilerek Tarım Bakanlığınca tasdik olunur.

Ancak 3867 sayılı Kanununun 13 ncü maddesi gereğince tesbiti icabeden bedel tarifelerinin hazırlanmasında ilgili Bakanlıklar müşterek bir karara varmadıkları takdirde, uyumsuzluk, Maliye Bakanlığı ile Umumi Murakabe Heyeti Başkanlığına bildirilir. Bu Bakanlık ve Başkanlığın hakem olarak seçilecekleri birer temsilcinin verdikleri karara taraflar uydukları takdirde bu karar kesindir. Hakem kararına uyulmadığı halde ihtilâf taraflarca bir ay içinde Sayıştay Başkanlığının hakemliğine arz olunur.

Sayıştay Başkanı veya onun seçeceği daire başkanlarından birinin vereceği karar nihai ve kesindir.

Madde 39. — Devlet ormanlarındaki katiyat ve istif her muntakaya göre hazırlanan amenajman plânlarına müsteniden orman idaresi tarafından yapılır. Her tomruk kesildiği mahalden numaralandıktan ve kesilmiş orman mallarına mahsus çekişler ile damgalandıktan sonra istif yerlerine sevk olunur. Damgasız tomrukların taşınması yasaktır. Kesilmiş orman mallarına

Madde 37. — Orman mahsullerinin bedel tarifeleri muntakaları itibariyle ve piyasa icaplarına göre Orman Genel Müdürlüğü tarafından tanzim edilerek Tarım Bakanlığınca tasdik olunur;

Ancak 3867 sayılı Kanununun 13 ncü maddesi gereğince tesbiti icabeden bedel tarifelerinin hazırlanmasında ilgili Bakanlıklar müşterek bir karara varmadıkları takdirde Bakanlar Kurulu Koordinasyon Heyetinin vereceği karar kesindir.

Madde 39. — Devlet ormanlarındaki katiyat ve istif her muntakaya göre hazırlanan Amenajman plânlarına müsteniden Orman İdaresi tarafından yapılır. Her tomruk kesildiği mahalden numaralandıktan ve kesilmiş orman mallarına mahsus çekişler ile damgalandıktan sonra istif yerlerine sevk olunur. Damgasız tomrukların taşınması yasaktır. Kesilmiş or-

Ad. K.

kasti olmaksızın orman mahsulü alıp nakledeceklerden nakliye tezkeresi aranmaz.

Madde 37. — Orman mahsullerinin bedel tarifeleri mıntakalar itibariyle ve piyasa icaplarına göre Orman Genel Müdürlüğü tarafından tanzim edilerek Tarım Bakanlığınca tasdik olunur.

Ancak Ereğli Kömür ocaklarının Devletçe işletilmesi hakkındaki 3867 sayılı Kanunun 13 ncü maddesi gereğince tesbiti icabeden bedel tarifelerinin hazırlanmasında ilgili bakanlıklar mutabakata varmadıkları takdirde Bakanlar Kurulunca karar verilir.

Madde 39. — Tarım Komisyonunun 39 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

B. K.

beher metre küb satış bedelinin % 15 fazlasıyla hesaplanır.

Teminat karşılığında malların sahibine teslimi dangasız oldukları eb'at ve vasıfları ve damga muamelesinin huzurlarında yapıldığı mal sahibiyle müştereken bir zabıt varakasıyla tesbit olunmasına bağlıdır.

Yapılan tetkik ve tahkik sonunda bunların kaçak olmadığı anlaşıldığı takdirde teminatı iade olunur.

Kaçak oldukları anlaşılırsa teminat orman idaresince irat kaydolunduğu gibi ayrıca kaçak mallardan dolayı cezai takibat da yapılır.

Nakliyat orman içinde orman idaresinin göstereceği yoldan yapılır. Nakliye tezkereleri daima taşıyanların üzerinde bulunup istenildikçe gösterilir.

Pazar yerlerinden ve fabrikalardan ticaret kasti olmaksızın orman mahsulü alıp nakledeceklerden nakliye tezkeresi aranmaz.

Madde 37. — Adalet Komisyonunun 37 ncü maddesi ayniyle kabul edilmiştir.

Madde 39. — Devlet ormanlarındaki kesim ve istif her mıntakaya göre hazırlanan amenajman plânlarına müsteniden orman idaresi tarafından yapılır. Her tomruk kesildiği mahalden numaralandıktan ve kesilmiş orman mallarına mahsus çekiçler ile damgalandıktan sonra istif yerlerine sevk olunur. Dangasız tomrukların taşınması yasaktır. Kesilmiş orman malları

mahsus çekişlerin model ve kullanım yerleri nizamnamede gösterilir.

Tomruk istihsalinden sonra ormanda kalan ve kıymetlendirilemeyen artıklar ile ormana zararlı ağaçcıkların belli edilecek şartlar dâhilinde kökü ile sökülerek toplanıp çıkarılması için orman idaresi istekli köylülere müsaade verebilir. Mukabilinde bir bedel de alınmaz.

man mallarına mahsus çekişlerin model ve kullanım yerleri tüzükte gösterilir.

Tomruk istihsalinden sonra ormanda kalan ve kıymetlendirilemeyen artıklar ile ormana zararlı ağaçcıkların belli edilecek şartlar dâhilinde köküyle sökülerek toplanıp çıkarılması için Orman İdaresi istekli köylülere diledikleri gibi tasarruf etmek üzere müsaade verebilir. Karşılığında para alınmaz.

Madde 43. — Tahrip edilmiş veya yangın görmüş ormanlarla ormansızlık yüzünden arazi kayması ve yağmurlarla yıkanma tehlikesine mâruz olan yerlerdeki ormanlar, meskûn mahallerin havasını, demiryollarını, şoseleri, ziraat edilen mahalleri çığ, sel gibi zararlardan koruyan ve buraları toz fırtınalarına karşı muhafaza eden nehir dolmalarının önüne geçen, memleket müdafaası için muhafazası zaruri olan ormanlar Bakanlar Kurulu kararıyla muhafaza ormanı olarak ayrılabilirler.

Madde 81. — Orman idaresi, orman yetiştirecek olan köy, belediye ve müesseselerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere muntaka orman fidanlıkları kurmaya mecburdur. Fidanlıkların kurulmasında köy ve belediyelere yakınlık, fidanların cins ve nev'ini tâyinde mahalline uygunluk gözetilir.

Fidanlar ilgililere ambalâjlı olarak fidanlık-

Madde 43. — 43 ncu maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 81. — Orman İdaresi orman yetiştirecek olan köy, belediye ve müesseselerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere muntaka orman fidanlıkları kurmaya mecburdur. Fidanlıkların kurulmasında köy ve belediyelere yakınlık, fidanların cins ve nev'ini tâyinde mahalline uygunluk gözetilir.

Fidanlar ilgililere ambalâjlı olarak fidanlık-

Ad. K.

B. K.

Madde 42. — Devlet ormanlarındaki otlaklara dışardan toplu olarak veya sürü halinde hayvan sokulup otlatılması işletme müdürlerine tanzim edilecek plânlara göre Orman Genel Müdürlüğünün iznine bağlıdır.

Plânda otlatılacak hayvanların cins ve nev'i ve mikatraları gösterilir. Plânlar, otlak zamanından evvel tanzim ve tasdik olunur.

Kuraklık gibi fevkalâde hallerde Tarım Bakanlığı Devlet ormanlarına zarar vermiyecek şekilde muvakkat olarak hayvanların otlatılmasına ait tedbirleri alır.

Orman içinde ve civarındaki köylerin hayvan otlatmalarına mütaallik işler orman bölge şefleri tarafından tesbit ve köy ihtiyar heyetlerine baliğ olunur.

Yangın görmüş orman sahalarında hiçbir suretle hayvan otlatılamaz.

Madde 43. — Tarım Komisyonunun 43 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 81. — Tarım Komisyonunun 81 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

na mahsus çekiçlerin model ve kullanım yerleri tüzükte gösterilir.

Tomruk istihsalinden sonra ormanda kalan ve kıymetlendirilemeyen artıklar ile ormana zararlı ağaçıkların belli edilecek şartlar dâhilinde köküyle sökülerek toplanıp çıkarılması için orman idaresi istekli köylülere diledikleri gibi tasarruf etmek üzere müsaade verebilir. Karşılığında para alınmaz.

Madde 42. — Adalet Komisyonunun 42 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 43. — Hükümet teklifinin 43 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 81. — Orman idaresi orman yetiştirecek olan köy, belediyelerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere mntaka orman fidanlıkları kurmaya mecburdur. Fidanlıkların kurulmasında köy ve belediyelere yakınlık, fidanların cins ve nev'ini tâyinde mahalline uygunluk gözetilir.

Fidanlar köy ve belediyelere ambalâjlı olarak fidanlıkta ve imkân bulunduğu takdirde

Hü.

Ta. K.

ta ve imkân nispetinde ağaçlama yerinde bedelsiz olarak verilir.

Lüzumu halinde köy ağaçlandırmalarına gerekli yardım, orman bölge fidanlıklarınca yapılır.

Madde 86 — En ufak parçası yarım hektardan ve parçalar yekûnu bir hektardan aşağı olmamak şartıyla yeni ağaçlandırılan arazinin sahibi ağaçlandırmadan itibaren elli sene için ağaçlandırdığı sahalara ait bütün vergilerden ve özel ormanların tâbi olduğu hâsılat resminden muaf tutulur. Bu sahaları orman halinde muhafaza etmeyenlerden vergi muafiyeti kaldırılır.

Arazide ağaçlandırma yapmak isteyenler vali veya kaymakama müracaat ederler. Bu yerlerin hâli araziden olduğu anlaşıldıktan sonra orman memurları tarafından yapılacak ağaçlandırma plânına göre ağaçlandırma işine Tarım Bakanlığınca izin verilir.

Ağaçlandırma plânları ve ağaçlama bilgisine ait her türlü yardımlar orman idaresince parasız yapılır. Plânına göre ve müddeti içinde ağaçlandırılan sahalarda ağaçlanmaya başlanan yıldan itibaren beş yıl sonunda bu ağaçlanmayı yapana temlik olunur ve ağaçlanacak sahayı orman halinde koruyup idame ettirmiyenlerden temlik edilen yer geri alınır. Bu şartlara göre kurulan ve idame ettirilen ormanlar hiçbir suretle istimlak edilemez.

Madde 88. — Ormanların içinde ve yakınında ateş veya yangın alâimi görenler bunu derhal orman idaresine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeye mecburdurlar. Yangınlar için haberleşmede Devlete ait her türlü askerî ve sivil vasıtalarından derhal parasız olarak faydalanılır.

Yangın haberleşmesini en seri şekilde sağlamak üzere ormanlardaki yangın gözetleme kule ve kulübeleriyle bakım merkezi ve orman teşkilâtının kuruluş merkezleri arasında orman idaresince gerektiği yerlerde P. T. T. idaresinden meccanen verilecek ruhsatlara müsteniden telefon şebekesi yapılıp işletilebileceği gibi lüzumunda jandarma ve P. T. T. santrallerine

ta ve imkân bulunduğu takdirde ağaçlama yerinde parasız olarak verilir.

Lüzumu halinde köy ağaçlandırmalarına gerekli yardım orman bölge fidanlıklarınca yapılır.

Madde 86. — 86 nci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 88. — Ormanların içinde veya yakınında ateş veya yangın belirtisi görenler bunu derhal Orman İdaresine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeye mecburdurlar. Yangınlar için haberleşmede Devlete ait her türlü askerî ve sivil vasıtalarından derhal parasız olarak faydalanılır.

Yangın haberleşmesini en seri şekilde sağlamak üzere ormanlardaki yangın gözetleme kule ve kulübeleriyle bakım merkezi ve Orman teşkilâtının kuruluş merkezleri arasında Orman İdaresince gerektiği yerlerde P. T. T. İdaresinden parasız verilecek ruhsatlara dayanılarak telefon şebekesi yapılıp işletilebileceği gibi lüzumunda jandarma ve P. T. T. santrallerine

Ad. K.

B. K.

ağaçlama yerinde parasız olarak verilir.

Lüzumu halinde köy ağaçlandırmalarına gerekli yardım orman bölge fidanlıklarınca yapılır.

Resmî daire ve müesseselere ambalâj ve nakil masrafları kendilerine ait olmak üzere parasız fidan verilebilir.

Madde 86. — Tarım Komisyonunun 86 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 86. — En ufak parçası yarım hektardan ve parçalar yekûnu bir hektardan aşağı olmamak şartıyla yeni ağaçlandırılan arazinin sahibi ağaçlandırmadan itibaren elli sene için ağaçlandırdığı sahalara ait bütün vergilerden ve özel ormanların tâbi olduğu hasılât resminden muaf tutulur. Bu sahaları orman halinde muhafaza etmeyenlerden vergi muafiyeti kaldırılır.

Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan boş arazide ağaçlandırma yapmak isteyenler vali veya kaymakama müracaat ederler. Bu yerlerin hâli araziden olduğu anlaşıldıktan sonra orman memurları tarafından yapılacak ağaçlandırma plânına göre ağaçlandırma işine Tarım Bakanlığınca izin verilir.

Ağaçlandırma plânları ve ağaçlama bilgisine ait her türlü yardımlar orman idaresince parasız yapılır. Plânına göre ve müddeti içinde ağaçlandırılan sahalarda ağaçlamaya başlanan yıldan itibaren 5 yıl sonunda bu ağaçlamayı yapana temlik olunur ve ağaçlanacak sahayı orman halinde koruyup idame ettirmiyenlerden temlik edilen yer geri alınır. Bu şartlara göre kurulan ve idame ettirilen ormanlar hiçbir suretle kamulaştırılmaz.

Madde 88. — Tarım Komisyonunun 88 nci maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 88. — Ormanların içinde veya yakınında ateş veya yangın belirtisi görenler bunu derhal orman idaresine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeye mecburdurlar. Yangınlar için haberleşmede Devlete ait her türlü askerî ve sivil vasıtalarından derhal parasız olarak faydalanılır.

Yangın haberleşmesini en seri şekilde sağlamak üzere ormanlardaki yangın gözetleme kule ve kulübeleriyle bakım merkezi ve orman teşkilâtının kuruluş merkezleri arasında Orman İdaresince getirdiği yerlerde P. T. T. İdaresinden parasız verilecek ruhsatlara dayanılarak telefon şebekesi yapılıp işletilebileceği gibi lüzumunda jan-

Hü.

bağlanabilir. P. T. T. santraline bağlanan telefonlardan gayri tesisler ve telefonlar için hiçbir ücret, resim ve tekâlif verilmez.

Madde 98. — Orman Genel Müdürlüğüne lüzum görülecek orman memurları Hükümetin seçeceği silâhla teçhiz olunur.

Orman memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir zabıt varakası ile tesbit, suç araçları ve nakil vasıtaları ile suç mahsulü mallarını zabt ve icabında suç faillerini yakalamak görevi ile ödevli ve yetkilidirler. Talep vukuunda polis, jandarma, köy muhtar ve bekçileri orman memurlarına yardıma mecburdurlar.

Madde 99. — Orman memurları av tezkeresi olmıyanların orman idaresinden izin almamış olanların ormanlarda ve orman göl ve derelelerinde avlanmalarını men, avlarını ve silâhlarını ve vasıtalarını zabtlemeye yetkilidirler.

Madde 104. — 17, 18 ve 19 neü madde hükümlerine göre köylünün zâti ihtiyaçlarıyla köy müşterek ihtiyaçları için verilen kerestelik ağaç ve mahrukatı köyden dışarı çıkaranlar, yerinde kullanmıyanlar veya başkasına satanlar elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde 105. — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar, yaş ağaçları yaralıyanlar, boğanlar, tepelerini veya tekmiil dallarını koparan veya kesenler, bunlardan çıra, yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman toprağını kuvvetlendirmek için dikilen her çeşit nebatları zedeliyenler veya koparanlar, orman içinde veya kenarında tabii olarak yetişmiş fidanları söken, ezen veya zedeliyenler bir haftadan üç aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Ormanlardan izinsin yaş ağaç kesenler on santimetre kutrundan yukarı olan beher ağaç için beş liradan yirmi beş liraya kadar, on santimetre kutrundan aşağı olanların beher kentalinden on lira, kömürün beher kentalinden yirmi beş lira hesabıyla ağır para cezası ile cezalandırılır.

Ta. K.

bağlanabilir. P. T. T. santrallerine bağlanan telefonlardan başka tesisler ve telefonlar için hiçbir ücret, resim ve vergi verilmez.

Madde 98. — Orman Genel Müdürlüğüne lüzum görülecek olan Orman memurları Hükümetin seçeceği silâhla teçhiz olur.

Orman memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir tutanak ile tesbit suç araçları ve nakil vasıtaları ile suç mahsulü mallarını zabıt ve icabında suç işliyenleri yakalamak görevi ile ödevli ve yetkilidirler. Talep vukuunda polis, jandarma, köy muhtar ve bekçileri orman memurlarına mecburdurlar.

Madde 99. — Orman memurları av tezkeresi olmıyanların ve Orman İdaresinden izin almamış olanların ormanlarda ve orman göl ve derelelerinde avlanmalarını meni, avlarını ve av araçlarını zaptetmeye yetkilidirler.

Madde 104. — 104 neü maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 105. — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar yaş ağaçları yaralıyanlar, boğanlar, tepelerini veya tekmiil dallarını koparan veya kesenler bunlardan çıra, yalamuk çıkaranlar burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman içinde veya kenarlarında tabii olarak yetişmiş fidanları sökenler, veya tahrip kasıtle zedeliyenler bir haftadan üç aya kadar hapis veya 25 liradan 300 liraya kadar ağır para cezasıyla cezalandırılır. Koru ormanlarından izinsiz yaş ağaç kesenler beher ağaç için 25 liradan 100 liraya kadar, baltalık ormanlarından yaş ağaç kesenler beher kentalinden 10 lira, kömürün beher kentalinden 25 lira hesabıyla ağır para cezasıyla cezalandırılır.

Ad. K.

Madde 98. — Tarım Komisyonunun 98 nei maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 99. — Tarım Komisyonunun 99 neu maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 104. — Yüz dördüncü maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

17, 18 ve 19 neu madde hükümlerine göre köylünün zati ihtiyaçlarıyla köy müşterek ihtiyaçları için verilen kerestelik ağaç ve mahrukatı bu işte kullanmıyanlar veya başkasına satanlar elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde 105. — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar, yaş ağaçları yaralıyanlar, boğanlar, tepelerini veya tek mil dallarını koparan veya kesenler, bunlardan çıra, yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman içinde veya kenarında tabii olarak yetişmiş fidanları sökenler veya tahrip kastiyle zedelleyenler bir haftadan üç aya kadar hapis veya yirmi beş liradan üç yüz liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır. Ormanlardan izinsiz yaş ağaç kesenler bir haftadan üç aya kadar hapis cezasıyla cezalandırılır. Ayrıca kesilen beher ağaç için 25 liradan 100 liraya kadar, baltalık ormanlardan kesenlerin beher kentalinden on lira, kömürün beher kentalinden yirmi beş lira hesabıyla ağır para cezası alınır.

B. K.

darına ve P. T. T. santrallerine bağlanabilir. P. T. T. santraline bağlanan telefonlardan başka tesisler ve telefonlar için hiçbir ücret, resim ve vergi verilmez.

Madde 98. — Orman Genel Müdürlüğüne lüzum görülecek olan orman memurları hükümetin seçeceği silâhla teçhiz olunur.

Orman memurları orman suçlarına ilişkin delilleri bir tutanak ile tesbit, suç araçları ve nakil vasıtaları ile suç mahsulü mallarını zabıt ve icabında suç işliyenleri yakalamak görevi ile ödevli ve yetkilidirler. Talep vukuunda polis, jandarma, köy muhtar ve bekçileri orman memurlarına yardıma mecburdurlar.

Madde 99. — Tarım Komisyonunun 99 neu maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 104. — 17, 18 ve 19 neu madde hükümlerine göre köylülerin zati ihtiyaçlarıyla köy müşterek ihtiyaçları için verilen kerestelik ağaç ve mahrukatı bu işte kullanmıyanlar veya başkasına satanlar elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde 105. — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar, yaş ağaçları yaralıyan, bozanlar, tepelerini veya tek mil dallarını koparan veya kesenler, bunlardan çıra, yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman içinde veya kenarında tabii olarak yetişmiş fidanları sökenler veya tahrip kastiyle zedelleyenler bir haftadan üç aya kadar hapis veya yirmi beş liradan üç yüz liraya kadar ağır para cezası ile cezalandırılır.

Ormanlardan izinsiz yaş ağaç kesenler bir haftadan üç aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Ayrıca koru ormanlarından kesilen beher ağaç için yirmi beş liradan yüz liraya kadar, baltalık ormanlarından kesilenlerin beher kentalinden on lira, kömürün beher kentalinden yirmi beş lira hesabıyla ağır para cezası alınır.

Hü.

Madde 107. — İzin almadan 23 ncü maddede yazılı işleri yapanlarla bu işleri yapması için Orman İdaresince tâyin olunacak şartlara riayet etmeyenler iki aya kadar hafif hapis veya elli liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır ve bu suretle çıkarılan mahsullerin müsaderesine de karar verilir.

Madde 109. — 25 nci maddede yasak edilen işlerle, bu maddede yapılması izne bağlı işleri izinsiz yapanlara bir aydan bir seneye kadar hapis cezası hükmolunur. İşgal ve faydalanma, yanmış orman sahasına taallûk ettiği takdirde bu cezalar iki misline çıkarılır.

Madde 113. — Ağaç, odun ve kömür ve sair orman mahsullerinin nakliye tezkeresi almaksızın veya bunlar için süreli olarak verilen nakliye tezkeresini değiştirmeksizin taşıyanların malları, malın kaçak olup olmadığının incelenmesi için alıkonur. Kaçak olmayıp yalnız nakliyesini yeniletmediği tahakkuk ederse bir taraftan nakliyesi değiştirilmekle beraber haklarında beş liradan yüz liraya kadar hafif para cezasına hükmolunur. Malın kaçak olduğu anlaşılırsa 105 nci madde hükümleri tatbik edilir. Ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak her hangi bir yere götürenlerle, her nevi ormanlarda 41 nci madde hükmüne muhalif hareket edenler beş liradan kırk liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Ta. K.

Madde 107. — 20 nci maddede sayılan meyva toprak mahsullerini ormanın yetiştirmesine zarar verecek yerlerde olmamak şartıyla toplayanlar hariç için almadan 23 ncü maddede yazılı işleri yapanlarla bu işleri yapması için orman İdaresince tâyin olunacak şartlara riayet etmeyenler iki aya kadar hafif hapis veya 100 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır ve bu suretle çıkarılan mahsullerin müsaderesine karar verilir.

Madde 109. — 109 ncu maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 113. — Ağaç, odun ve kömür ve sair orman mahsullerini nakliye tezkeresi almaksızın veya bunlar için süreli olarak verilen nakliye tezkeresini değiştirmeksizin taşıyanların malları, malın kaçak olup olmadığının incelenmesi için 127 nci maddede gösterilen şekilde alıkonulur. Kaçak olmayıp yalnız nakliyesini yeniletmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar sahibine derhal teslim edilerek nakliyesi verilir. Ve 116 nci madde hükmüne göre 5 lira para cezası alınır. Malın kaçak olduğu anlaşılırsa 105 nci madde hükmü tatbik edilir. Ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak her hangi bir yere götürenlerle her nevi ormanlarda 41 nci madde hükmüne muhalif hareket edenler 5 liradan 40 liraya kadar hafif para cezasıyla cezalandırılır.

Ad. K.

Madde 107. — Orman İdaresinden izin almaksızın 23 ncü maddede yazılı işleri yapanlar ile bu işler için Orman İdaresince tâyin olunacak şartlara riayet etmiyen iki aya kadar hafif hapis veya 100 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır. Ve mahsuller müsadere olunur.

Ormanın yetişmesine zarar vermiyecek yerlerde 20 nci maddede sayılan meyve ve mahsulleri toplayanlar hakkında bu hüküm uygulanmaz.

Madde 109. — Tarım Komisyonunun 109 ncü maddesi aynen kabul edilmiştir.

Madde 113. — Ağaç, odun, kömür ve sair orman mahsullerini nakliye tezkeresi almaksızın veya bunlar için 36 ncı madde gereğince verilecek nakliye tezkerelerini değiştirmeksizin taşıyanların malları, kaçak olup olmadığının incelenmesi için 127 nci maddede gösterilen şekilde alıkonulur. (Kaçak olmayıp yalnız nakliyesini yeniletmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar sahibine derhal teslim edilerek nakliyesi verilir ve 116 ncı madde hükmüne göre beş lira para cezası almır.) Malın kaçak olduğu anlaşılırsa 105 nci madde hükmü tatbik edilir. Ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomruklara damgasız olarak her hangi bir yere götürenlerle her nevi ormanlarda 41 nci madde hükmüne muhalif hareket edenler 5 liradan 40 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

36 ncı madde gereğince verilecek nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve sair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 127 nci maddede gösterilen şekilde alıkonur.

Kaçak olmayıp nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir. Malın kaçak olduğu anlaşılırsa 105 nci madde hükmü tatbik edilir. Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapmayı içtinap edenler ve ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahallerine veya kaçır-

B. K.

Madde 107. — Orman İdaresinden izin almaksızın 20 nci ve 23 ncü maddelerde yazılı işleri yapanlar ile bu işler için Orman İdaresince tâyin olunacak şartlara riayet etmiyenler iki aya kadar hafif hapis veya yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır ve mahsulleri müsadere olunur.

Ormanın yetişmesine zarar vermiyecek yerlerde 20 nci maddede sayılan meyva ve mahsulleri toplayanlar hakkında bu hüküm uygulanmaz.

Madde 109. — Hükümet teklifinin 109 ncü maddesi aynıyla kabul edilmiştir.

Madde 113. — 36 ncı madde gereğince verilecek nakliye tezkeresini değiştirmeksizin ağaç, odun, kömür ve sair orman mahsullerini taşıyanların malları kaçak olup olmadığının incelenmesi için 127 nci maddede gösterilen şekilde alıkonur.

Kaçak olmayıp nakliyesinin yenilenmediği tahakkuk ederse alıkonulan mallar derhal taşıyana teslim edilerek nakliyesi verilir. Malın kaçak olduğu anlaşılırsa 105 nci madde hükmü tatbik edilir. Nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapmayı itiyat edenler ve ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahallerine veya kaçırarak kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahallerine veya kaçır-

Hü.

Madde 114. — 42 nci maddeye göre izin almaksızın her nevi ormanlara kasden hayvan sokular, sokulan hayvan adedi nazarı itibara alınarak bir aya kadar hafif hapis ve beş liradan elli liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır. Kayıtsızlık ve teseyyüp eseri ile hayvan girmiş ise veya mezkûr maddede yazılı surette gösterilecek şart ve tedbirlere riayet edilmemişse yalnız para cezası hükmolunur.

Bu hayvanlar yanmış orman sahalarına sokulduğu veya girdiği takdirde yukardaki cezalar iki kat olarak uygulanır.

Madde 115. — 88 nci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler bir haftadan bir aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Orman İdaresine ait telefon alâtı ve edevatı şebekesi ve tesislerine zarar verenler Türk Ceza Kanununun 516 nci maddesinin 4 ncü bendi gereğince cezalandırılır. Bu suç Hazirandan Ekim ayı sonuna kadar devam eden yangın mevsiminde işlenirse cezalar iki misline çıkarılır.

Madde 116. — 89 ncü maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için salâhiyetli memurlar ve Orman teşkilâtı tarafından yangın mahalline gitmeleri emrolunduğu halde gitmeyenlerle gidip de çalışmayanlardan kaymakam veya valinin kararı ile on liradan yirmi liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu karar kesindir. Sözü geçen maddede yazılı memurlardan yangın yerlerine yardımcı göndermeyenlerle ilgi göstermeyenler Türk Ceza Kanununun 230 ncü maddesinin 2 nci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 118. — Hususi orman sahiplerine yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren bir yıl içinde 63 ncü maddede yazılı işaretlerle ormanlarının sınırlarını belli etmeyen orman sahiplerinden elli liradan iki yüz liraya kadar hafif para cezası alınır. Orman sahipleri bu ce-

Ta. K.

Madde 114. — 114 ncü maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 115. — 115 nci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 116. — 89 ncü maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için salâhiyetli memurlar ve orman teşkilâtı tarafından yangın mahallerine gitmeleri emir olunduğu halde gitmeyenlerle gidip de çalışmayanlardan kaymakam veya valinin kararı ile 10 liradan 20 liraya kadar para cezası alınır. Bu karar kesindir. Sözü geçen maddede yazılı memurlardan yangın yerlerine yardımcı göndermeyenlerle ilgi göstermeyenler Türk Ceza Kanununun 230 ncü maddesinin 2 nci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 118. — Hususi orman sahiplerine yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren 2 yıl içinde 63 ncü maddede yazılı işaretlerle ormanlarının sınırlarını belli etmeyen orman sahiplerinden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Orman sahip-

Ad. K.

mak kastı olmaksızın başka yerlere götürülenler ile her nevi ormanlarda 41 nci madde hükmüne muhalif hareket edenler 15 liradan 25 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

Madde 114. — Kırk ikinci madde gereğince izin almaksızın her nevi ormanlara hayvan sokanlar, sokulan hayvan adedine göre bir aya kadar hafif hapis ve beş liradan elli liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılırlar.

Başı boş bırakılmak suretiyle hayvan girmesi veya 42 nci madde mucibince konulacak şart ve tedbirlere riayet edilmemesi halinde yalnız para cezası hükmolunur.

Yanmış orman sahalarına hayvan sokulması veya başı boş bırakılmak yüzünden girmesi halinde birinci fıradada yazılı ceza iki kat olarak uygulanır.

Madde 115. — Seksensekizinci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler bir haftadan bir aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır. Orman İdaresine ait telefon şebeke ve tesislerine ve her türlü alet ve malzemesine zarar verenler Türk Ceza Kanununun 391 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu suç Hazirandan Ekim ayına kadar devam eden yangın mevsiminde işlenirse ceza iki misline çıkarılır.

Madde 116. — Seksen dokuzuncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için salâhiyetli memurlar ve orman teşkilâtı tarafından yangın mahallerine gitmeleri emrolunduğu halde gitmeyenlerle gidip de çalışmayanlardan kaymakam veya valinin kararı ile 10 liradan 20 liraya kadar para cezası alınır. Bu kararlar aleyhine kanun yollarına başvurulamaz. Sözü geçen maddede yazılı memurlarla orman teşkilâtında vazifeli olanlardan yangın yerlerine yardımcı göndermiyenlerle ilgi göstermiyenler Türk Ceza Kanununun 230 ncu maddesinin 2 nci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 118. — Hususi orman sahiplerine yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren 2 yıl içinde 63 ncü maddede yazılı işaretlerle ormanlarının sınırlarını belli etmiyen orman sahiplerinden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Orman sahipleri bu cezanın

B. K.

Madde 114. — Adalet Komisyonunun 114 ncü maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 115. — 88 nci maddedeki mecburiyete riayet etmeyenler bir haftadan bir aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

Orman İdaresine ait telefon şebekesi ve tesislerine ve her türlü alet ve malzemesine zarar verenler Türk Ceza Kanununun 391 nci maddesi gereğince cezalandırılır.

Bu suç Hazirandan Ekim ayına kadar devam eden yangın mevsiminde işlenirse ceza iki misline çıkarılır.

Madde 116. — Adalet Komisyonunun 116 ncü maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 118. — Yazılı olarak yapılan tebligat tarihinden itibaren 2 yıl içinde 63 ncü maddede yazılı işaretlerle ormanlarının sınırlarını belli etmiyen özel orman sahiplerinden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Orman sahipleri bu cezanın infazından sonra 6 ay

Hü.

zanın kesilmesinden sonra altı ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek para cezası yüz liradan eksik olamaz.

Madde 120. — Bu kanun hükümlerine aykırı hareketten dolayı müsadereyi icabeden orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde satın alanlar, taşıyanlar, işleyenler, kabul edenler veya gizliyenler bir haftadan üç aya kadar hapis ve on liradan iki yüz liraya kadar para cezası ile cezalandırılırlar. Bu malları taşıyan vasıtalar dahi suçluya ait olması veya bu işte kullanılacağını bilerek verilmesi halinde zabt ve müsadere olunur.

Madde 125. — Orman memurları orman suçlarına ait düzenliyecekleri tutanakları suçlunun hüviyet ve ikametgâhını tesbit ettikten sonra bağlı olduğu âmire gönderir. Hüviyeti tesbit edilemeyen suçlular en yakın zabita merkezine götürülür. Bu âmirlerce bu tutanaklar tetkik edilerek Cumhuriyet Saveliğine tevdi olunur. Tutanakların aksi ispat edilmedikçe imza eden memurlar mahkemeye celbedilmezler.

Madde 127. — Orman suçlarından dolayı zabtolunan ağaç, tomruk, kereste ve mahrukat ve sair mahsulât ile cürüm âletleri vazifeli Orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere mevcut ise orman depolarına veya en yakın belediye veya köy muhtarına veya muhtarın vekiline bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti âzasından birisine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar Orman İdaresinin satış komisyonunca ve orman mallarının satış usullerine göre satılır. Masraflar çık-

Ta. K.

leri bu cezanın kesilmesinden sonra 6 ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek para cezası 100 liradan eksik olamaz.

Madde 120. — Bu kanun hükümlerine aykırı hareketten dolayı müsadereyi icabeden orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde satın alanlar, taşıyanlar, biçenler, işleyenler, kabul edenler veya gizliyenler 1 haftadan 3 aya kadar hapis ve 50 liradan 200 liraya kadar para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu malları taşıyan vasıtaların sahiplerinden mahrukatın beher kentalinden 5 lira ve kerestenin beher metre kübünden 100 lira hesabıyla para cezası alınır.

Madde 125. — Orman memurları orman suçlarına ait düzenliyecekleri tutanakları suçlunun hüviyet ve ikametgâhını tesbit ettikten sonra bağlı olduğu âmire gönderir. Hüviyeti tesbit edilmeyen suçlular en yakın zabita merkezine götürülür. Âmirlerce bu tutanaklar tetkik edilerek Cumhuriyet Saveliğine tevdi olunur. Tutanakların aksi ispat edilmedikçe imza eden memurlar mahkemeye celbedilmezler.

Madde 127. — Orman suçlarından dolayı zabtolunan ağaç, tomruk, kereste ve mahrukat ve sair mahsulât ile cürüm âletleri vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere mevcut ise orman depolarına veya en yakın belediye veya köy muhtarına ve muhtarın vekili bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti âzasından birisine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve masraflı bulunanlar orman idaresinin Satış Komisyonunca ve orman mallarının satış usullerine göre satılır. Masraf-

Ad. K.

kesilmesinden sonra 6 ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek para cezası 100 liradan eksik olamaz.

Madde 120. — Bu kanun hükümlerine aykırı hareketten dolayı müsadereyi icabeden orman mallarının kanunsuz olarak kesildiğini, taşındığını veya toplandığını bildiği halde satılanlar, taşıyanlar, biçenler, işliyenler, kabul edenler veya gizliyenler bir haftadan üç aya kadar hapis ve 50 liradan 200 liraya kadar para cezası ile cezalandırılırlar.

Bu malların taşınmasında kullanılan tarım işlerinde çalıştırılması kabil canlı vasıtalar dışındaki nakil vasıtaları her kime ait olursa olsun müsadere olunur.

Bu malları taşıyan müsadereye tâbi olmıyan canlı vasıtalarla taşıyan veya taşıtanlardan birinci fıkrada yazılı cezadan maada ayrıca odunun beher kentali için 5 lira, kömürün beher kentali için 25 lira, tomruk ve kerestenin beher metrekübü için 100 lira hesabıyla para cezası alınır.

Madde 125. — Orman memurları orman suçlarına ait düzenleyecekleri tutanakları suçlunun hüviyet ve ikametgâhını tesbit ettikten sonra bağlı olduğu âmire vakit geçirmeksizin gönderir. Hüviyeti tesbit edilmeyen suçlular en yakın za bıt merkezine götürülür. Âmirlerce bu tutanaklar tetkik edilerek Cumhuriyet Savcılığına der hal tevdi olunur. Bu işleri sebepsiz olarak geciktirenler Türk Ceza Kanununun 236 nci maddesi gereğince cezalandırılır. Tutanakların aksi isbat edilmedikçe imza eden memurlar mahkemeye celbedilemezler.

Madde 127. — Orman suçlarından dolayı zaptolunan ağaç, tomruk, kereste ve mahrukat ve sair mahsulât ile cürüm âletleri vazifeli orman memurları tarafından muhafaza edilmek üzere mevcut ise orman depolarına veya en yakın belediye ve köy muhtarına veya muhtarın vekiline bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti âzasından birine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek veya bozulacak olanlarla muhafazası müşkül ve msraflı bulunanlar Orman İdaresinin satış komisyonunca ve orman mallarının satış usullerine göre satılır. Masraflar çıktıktan

B. K.

içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek para cezası 100 liradan eksik olmaz.

Madde 120. — Adalet Komisyonunun 120 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 125. — Adalet Komisyonunun 125 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Madde 127. — Adalet Komisyonunun 127 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Hü.

tıktan sonra geri kalan para emanet olarak bankaya yatırılır. Zabtolunan nakil vasıtaları rayiç değerleri nispetinde kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil verdikleri takdirde dâva neticesine kadar sahiplerine iade ve teminat veya kefalet veremeyenlere ait nakil vasıtaları hakkında yukardaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Suçlu lehine karar halinde müsadere edilmiş emval mevcut ise derhal ve satılmışsa bedeli iade olunur ve nakil masraflarından başka hiçbir şey alınmaz. Karar suçlu aleyhine olduğu takdirde müsadere edilmiş emval ve cürüm aleti satılmamış ise satılarak ve nakil vasıtaları bedeli ise teminattan tahsil ve Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

Madde 128. — Orman içinde kimin tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmayan veya suçlunun kaçması sebebiyle faili tesbit olunmayan orman mahsullerini, Orman İdaresi, orman mahsulleri satış usullerine göre satar ve bedelleri irat kaydolunur. Bunların naklinde kullanılan vasıtalar da sahibi bulunmak üzere onbeş gün müddetle yapılacak ilândan sonra sahibi meydana çıkmazsa birinci fıkra dairesinde muameleye tâbi tutulur.

Madde 129. — Orman memurları orman içinde hüviyeti anlaşılamayan veya hâl ve vaziyetleri şüphe uyandıran şahısları en yakın köy muhtarına veya ihtiyar heyetine veya zabıta merkezine götürüp teslim salâhiyetlidirler.

Muhtar veya ihtiyar heyetleri de hüviyetlerini tesbit edemedikleri bu gibileri zabıtaya teslim ile mükelleftirler.

MADDE 2. — Orman ayrımı bin hektardan çok olmamak, bina ve telefon tesisleri ikmal edilmiş bulunmak şartıyla bakım ve koruma kuruluşu ikmal edilen mntakalar içinde kalan il ve ilçe merkezlerinde bir ihbar ve takip neticesi olmadıkça orman kontrolü yapılamaz. Bu madde hükmünün tatbikatı beş sene zarfında bütün yurda teşmil edilir.

MADDE 3. — Devlet orman işletmeleri yalnız hammadde istihsal ve bunları kendi istif yerlerine naklederler. Ormancılık tekniği ve

Ta. K.

lar çıktıktan sonra geri kalan para emanet olarak bankaya yatırılır.

Zabtolunan nakil vasıtaları rayiç değerleri nispetinde kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil verdikleri takdirde dâva neticesine kadar sahiplerine iade ve teminat veya kefalet veremeyenlere ait nakil vasıtaları hakkında yukardaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Suçlu lehine karar halinde zabdedilmiş emvâl mevcut ise derhal ve satılmış ise bedeli iade olunur. Ve nakil masraflarından başka hiçbir şey alınmaz. Karar suçlu aleyhine olduğu takdirde müsadere edilmiş emvâl ve cürüm aleti satılmamış ise satılarak Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

Madde 128. — 128 nci maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

Madde 129. — 129 ncu maddedeki Hükümet teklifi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 2. — 16 yeni maddeler aynen kabul edilmiştir.

Ad. K.

sonra geri kalan para emanet olarak bankaya yatırılır.

Zaptolunan nakil vasıtaları rayiç değerleri nispetinde kanunen muteber teminat veya muteber müteselsil kefil verdikleri takdirde dâva neticesine kadar sahiplerine iade edilir. Teminat veya kefalet vermeyenlere ait nakil vasıtaları hakkında yukardaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Suçlu lehine karar verilmesi halinde zepte dilmış emval mevcut ise derhal ve satılmış ise bedeli iade olunur ve nakil masraflarından başka hiçbir şey alınmaz. Müsaderesine karar verilen emval ve cürüm âleti satılmamış ise satılarak Orman Genel Müdürlüğü hesabına irat kaydedilir.

Madde 128. — Orman içinde kimin tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmıyan veya suçlunun kaçması sebebiyle faili tesbit olunamıyan orman mahsullerini, orman idaresi, orman mahsulleri satış usullerine göre satar ve bedelleri irat kaydolunur. Bu mallarla beraber bulunan nakil vasıtalarının sahipleri 15 gün müddetle yapılacak ilânla araştırılır. İlân sonunda sahibi meydana çıkmıyan vasıtalar hakkında birinci fıkra hükmü uygulanır.

Madde 129. — Orman memurları orman içinde hüviyeti anlaşılamıyan ve hal ve vaziyetleri şüphe uyandıran şahısları en yakın köy muhtarına veya ihtiyar heyetine veya zabıta merkezine götürüp teslim salâhiyetlidirler.

Muhtar veya ihtiyar heyetleriyle hüviyetlerini tesbit edemedikleri bu gibileri zabıtaya teslim ile mükelleftirler.

MADDE 2. — Yapı ve telefon tesisleriyle bakım kuruluşunun tamamlandığı mıntakalardaki il ve ilçe merkezlerinde bir ihbar ve takip sebebine uymadıkça orman mahsullerine ait nakliye ve tezkere kontrolü yapılmaz.

Orman idaresi bu kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren 5 sene içinde ormanlarında yapı ve telefon tesisleriyle bakım kuruluşlarını tamamlar.

MADDE 3. — Devlet Orman İşletmeleri yalnız hammadde istihsal ve bunları kendi istif yerlerine nakledeleler.

B. K.

Madde 128. — Orman içinde kimin tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmıyan veya suçlunun kaçması sebebiyle faili tesbit olunamıyan orman mahsulleri orman idaresince satış usullerine göre satılır ve bedelleri irat kaydolunur. Bu mallarla beraber bulunan nakil vasıtalarının sahipleri on beş gün müddetle yapılacak ilânla araştırılır. İlân sonunda sahibi meydana çıkmıyan vasıtalar hakkında birinci fıkra hükmü uygulanır.

Madde 129. — Orman memurları orman içinde hüviyeti anlaşılamıyan ve hal ve vaziyetleri şüphe uyandıran şahısları en yakın köy muhtarına veya ihtiyar heyetine veya zabıta merkezine götürüp teslim salâhiyetlidirler.

Muhtar veya ihtiyar heyetleri de hüviyetlerini tesbit edemedikleri bu gibileri zabıtaya teslim ile mükelleftirler.

MADDE 2. — Adalet Komisyonunun 2 nci maddesi ayniyle kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Devlet orman işletmeleri yalnız ham madde istihsal ve bunları kendi istif yerlerine nakledeleler. Ormanlık tekniği ve

Hü.

Ta. K.

kıymetlendirme icapları ekonomik zaruretler zorlamadıkça mamul veya yarı mamul mal yapamaz ve taşıyamazlar.

MADDE 4. — Orman işleri orman civarında oturup geçimini ötedenberi ormanda çalışmakla temin eden köylülere tercihan gördürülür.

Yapılacak işe civar köylülerin işi gücü kâfi gelmemesi veya işe ehil olmamaları veya fahiş fiyat istemeleri halinde Orman İdaresi bu işin yapılmasını sağlayacak tedbirleri alabilir.

MADDE 5. — Devlet ormanları istihsalinin satışında tercihan ve sırası ile Orman Kanununun 18 ve 19 ncu maddelerinden faydalanan köylülerin zâti ve müşterek ve pazar satışı ihtiyaçlarıyla küçük el sanayii ve mahallî piyasa ihtiyaçları göz önünde bulundurulur.

Piyasa satışlarında açık artırma esastır.

Satışa çıkarılan partiler, en büyüğü iki yüz elli metre kübü geçmemek üzere piyasa ihtiyaçlarına göre muhtelif miktarlarda tertiplenir.

Piyasa evsafı ve çapları dışında veya anormal ebattaki resmî ve hususi ihtiyaç istekleri istihsal sırasında teminat karşılığı hazırlanır ve pazarlıkla satılabilir. Bu ihtiyaçlar dışında tahsis yapılamaz. Odun, kömür ve diğer tâli orman mahsulleri zaruret olmadıkça artırma ile satılamaz.

Ad. K.

İstihşâl edilen ham maddelerin istif yerlerine naklindeki masraf ve külfeti azaltmak zarureti bulunduğu yerlerde bunları yarı mamul veya mamul hale getirebilirler.

MADDE 4. — Orman işleri orman civarında oturup geçimini ötedenberi ormanda çalışmakla temin eden köylülere tercihan gördürülür.

Yapılacak işe civar köylülerin iş gücü kâfi gelmemesi ve işe ehil olmamaları veya fahiş fiyat istemeleri halinde orman idaresi bu işin yapılmasını sağhyacak tedbirleri alabilir.

MADDE 5. — Evvelce ormanlar içinde veya civarındaki köy tüzel kişilikleri veya köyler halkının tamamı veya bir kısmı tarafından tapu ile tasarruf edilmekte iken 4785 sayılı Kanunla devletleştirilmiş olan ormanlar ile bu kabîl köy halkınca öteden beri korunmuş ve faydalanmış olan ormanların mahsulleri birinci derecede bu köyler halkının zati, müşterek, küçük el sanayii ve pazar ihtiyacına tahsis olunur.

Orman idaresi, Devlet ormanlarından yapılan istihşalin yukarda yazılı ihtiyaçlardan artan kısmını bu kanunun 18 nci maddesinde yazılı köylerin zati ve müşterek ihtiyaçlarına verebilir.

MADDE 6. — Beşinci madde gereğince tahsil edilmeyen Devlet ormanları istihşallerinin satışında tercihan ve sıra ile Orman Kanununun 18 ve 19 ncu maddelerinden faydalanan köylülerin zati ve müşterek ve pazar satışı ihtiyaçlarıyla küçük el sanayii ve mahalli piyasa ihtiyaçları göz önünde bulundurulur.

Piyasa satışlarında artırma esastır. Satışa çıkarılan patiler, en büyüğü iki yüz elli metre-küpü geçmemek üzere piyasa ihtiyaçlarına göre muhtelif miktarlarda tertiplenir.

Piyasa evsafı ve şartları dışında veya anormal ebaddaki resmî ve hususi ihtiyaç istekleri, istihşal sırasında teminat karşılığı hazırlanır ve pazarlıkla satılabilir. Bu ihtiyaçlar dışında tahsis yapılamaz. Odun, kömür ve diğer tâli orman mahsulleri zaruret olmadıkça artırma ile satılamaz.

B. K.

kiymetlendirme icapları ekonomik zaruretler zorlamadıkça mamul veya yarı mamul mal yapamaz ve taşıyanazlar.

MADDE 4. — Hükümet teklifinin 4 nü maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

MADDE 5. — Evvelce ormanlar içinde veya civarındaki köy tüzel kişilikleri veya köyler halkının tamamı veya bir kısmı tarafından tapu ile tasarruf edilmekte iken 4785 sayılı Kanunla Devletleştirilmiş olan ormanlar ile bu kabîl köy halkınca öteden beri korunmuş ve faydalanmış olan ormanların mahsulleri birinci derecede bu köyler halkının zati, müşterek, küçük el sanayii ve pazar ihtiyacına tahsis olunur.

MADDE 6. — Adalet Komisyonunun 6 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

Hü.

Ta. K.

MADDE 6. — Orman içinde her hangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçların dip kütüklerinin işaretlenmesi için hususi çekiçler kullanılır. Bu çekiçlerin model ve kullanış yerleri nizamnamede belirtilir.

Ad. K.

MADDE 10. — Orman içinde veya civarında bulunan köylere muhtar ve ihtiyar heyeti kendi köy hudutları içindeki Devlet ormanlarının korunmasında orman teşkilâtı ile iş birliği yapmakla görevlidir. Ve bu maksatla kanunun 98 nci maddesinin ikinci fıkrasında yazılan tekliflerin Orman teşkilâtı mensupları ile birlikte veya âri olarak kullanabilirler.

MADDE 7. — Sahipli arazide bulunan ve Devlet ormanlarında tabii olarak yetişmeyen fidan, söğüt, akasya, okaliptüs gibi ağaçlardan sahipleri bir kayda, şarta tâbi olmaksızın faydalanırlar.

MADDE 8. — Devlet ormanları dışındaki sahipli arazide kendi kendine yetişme veya yetişecek veya emekle yetişen ve yetiştirilecek dağınık veya grup halinde her çeşit orman ağaç ve ağaççıklarından sahipleri kendi yakacak veya pazar ihtiyaçları için bir kayıt ve şarta tâbi olmaksızın faydalanırlar.

MADDE 9. — Devlet ormanları içinde veya bitişiğinde bulunan sahipli arazideki dağınık veya grup halindeki ormanda tabii olarak yetişen her çeşit orman ağaç ve ağaççıklardan her türlü faydalanma şekilleri bölgelerin özelliklerine göre kanunun neşriden itibaren en geç 3 ay zarfında hazırlanacak bir yönetmelikle belirtilir.

Sekizinci maddede yazılı her çeşit orman ağaç ve ağaççıklarından sahiplerinin pazarda satmak maksadiyle faydalanmaları yine bu yönetmelik hükümlerine tâbidir.

Yönetmeliğin hazırlanmasında :

Yukarda sayılan arazideki ağaç ve ağaççıklardan faydalanma hususunda köy ihtiyar heyetlerince yılda iki defa beyanname verilmesi ve gereken bütün işlemlerin en geç 3 ay içinde işletme müdürlüklerince tamamlanarak köy ihtiyar heyetlerine tebliği göz önünde bulundurulacaktır.

MADDE 11. — Orman içinde her hangi bir sebeple devrilmiş veya kesilmiş ağaçların dip kütüklerinin işaretlenmesi için hususi çekiçler kullanılır. Bu çekiçlerin model ve kullanılan yerleri Orman Genel Müdürlüğüne belirtilir.

B. K.

MADDE 7. — Orman içinde veya civarında bulunan köylerin muhtar ve ihtiyar heyeti kendi köy hudutları içindeki Devlet ormanlarının korunmasında orman teşkilâtıyla iş birliği yapmakla ödevlidir. Bu maksatla kanunun 98 nci maddesinin 2 nci fıkrasında yazılı yetkileri Tarım Bakanlığınca belirtilecek esaslar dâhilinde orman teşkilâtı mensuplarıyla birlikte veya ayrı olarak kullanabilirler.

MADDE 8. — Bu kanunun birinci maddesinin (c) fıkrasında yazılı ağaçlardan sahipleri her türlü zati ihtiyaçları ve pazar satışı için, yine aynı maddenin (d) fıkrasında yazılı ağaç ve ağaççıklardan sahipleri kendi yapacak ve yakacak ihtiyaçları için hiçbir kayıt ve şarta tâbi olmadan faydalanırlar.

Devlet ormanları içinde veya bitişiğindeki sahipli arazide dağınık veya grup halinde bulunan ve ormanlarda tabii olarak yetişen her çeşit orman ağaç ve ağaççıklarından türlü faydalanma şekilleri ve kezalik orman dışındaki sahipli arazide bulunan ve (d) fıkrasında yer alan ağaç ve ağaççıkların pazarda satılması halinde tâbi olacağı işlemler bu kanunun neşri tarihinden itibaren en geç üç ay içinde Tarım Bakanlığınca belirtilir.

Yukarıki fıkralarda yazılı ağaç ve ağaççıklardan sahiplerinin faydalanma esaslarının tesbitinde köy ihtiyar heyetlerinin yılda iki defa beyanname vermesi ve bu beyannamelere ait işlemlerin işletme müdürlüklerince en geç üç ay içinde tamamlanarak köy ihtiyar heyetlerine tebliği göz önünde tutulur.

MADDE 9. — Adalet Komisyonunun 11 nci maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tarım Bakanlığının vereceği ağaçlandırma plânı gereğince ve tâyin edeceği ağaç nevelerinden 3116 sayılı Orman Kanununun 86 nci maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse tali arazide yarım hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek gerçek veya tüzel kişilere Tarım Bakanlığının izniyle ve bir defaya mahsus olmak üzere Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasından kuruluş kredisi açılır.

Ağaçlık yetiştirildiği takdirde kuruluş kredisi nispetinde her yıl Tarım Bakanlığı bütçesine miktarı bir milyonu geçmemek üzere konacak ödenekten teşvik yardımı yapılır.

Kredi ve teşvik yardımı görenler ağaçlandırdıkları sahaları orman halinde muhafaza etmezlerse verilen yardım geri alınır.

MADDE 8. — 81 nci madde gereğince ağaçlandırma mükellefiyetine tâbi olan köy ve belediyelerde ağaçlandırma için dikilen fidanlar gerekli bakımın yapılmaması sonunda kurur ve keyfiyet Orman İdaresince yapılacak inceleme sonunda tesbit olunursa bundan doğan zarar ve ziyan köylerde mükelleflere beldelerde belediyelere tazmin ettirilir.

MADDE 9. — Orman Kanununun 93 nci maddesine aykırı hareket eden veya ettirenler Türk Ceza Kanununun 230 ncu maddesinin 2 nci fıkrası gereğince cezalandırılır.

MADDE 10. — Her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirmek üzere işlenen sahalarda tohum veya fidanlara her hangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretiyle zarar verilmesi halinde on liradan yüz liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır.

MADDE 11. — Orman suçlarına ilişkin fiillerin ikâında bir zarar hâsıl olursa talep vukuunda ayrıca tazminata hükmolunur. Bu tazminat yaş ağaç kesilmesi halinde orman tarife bedeli üzerinden hesap edilir.

MADDE 12. — Her türlü orman suçlarında yarım hektardan fazla tahrip olunan veya yakı-

Ad. K.

MADDE 12. — Tarım Bakanlığının vereceği ağaçlandırma plânı gereğince ve tâyin edeceği ağaç nev'ilerinden 3116 sayılı Orman Kanununun 86 ne maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse hali arazide yarım hektardan aşağı olmak şartıyla orman yetiştirecek gerçek veya tüzel kişilere Tarım Bakanlığının izniyle ve bir defaya mahsus olmak üzere Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasından faizi % 5 şî geçmemek ve müddeti on seneden aşağı olmamak üzere kuruluş kredisi açılır.

Ağaçlık yetiştirildiği takdirde kuruluş kredisi nispetinde her yıl Tarım Bakanlığı Bütçesine miktarı bir milyonu geçmemek üzere konacak ödenekten teşvik yardımı yapılır.

Kredi ve teşvik yardımı görenler ağaçlandırdıkları sahaları orman halinde muhafaza etmezlerse verilen yardım geri alınır.

MADDE 13. — Sekizinci madde gereğince ağaçlandırma mükellefiyetine tâbi olan köy ve beldelerde ağaçlandırma için dikilen fidanlar ise bakımı ile köy ihtiyar heyetleri ve belediye başkanları ödevlidir.

MADDE 14. — Tarım Komisyonunun 9 ne maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Tarım Komisyonunun 11 ne maddesi aynen kabul edilmiştir.

B. K.

MADDE 10. — Tarım Bakanlığının vereceği ağaçlandırma plânı gereğince ve tâyin edeceği ağaç nev'ilerinden 3116 sayılı Orman Kanununun 86 ne maddesine göre gerek kendi topraklarında ve gerekse Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki boş arazide yarım hektardan aşağı olmamak şartıyla orman yetiştirecek gerçek veya tüzel kişilere Tarım Bakanlığının izniyle ve bir defaya mahsus olmak üzere Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasından kuruluş kredisi açılır.

Kuruluş kredisi için on beş yıl müddetle Maliye Bakanlığı Bütçesine miktarı bir milyon lira yı geçmemek şartıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası sermayesine mahsuben ayrıca ödenek konulur.

Orman yetiştireceklere verilecek kuruluş kredisinin miktarı, faiz nispeti, müddeti ve diğer şartları Maliye ve Tarım Bakanlıklarıyla Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankasında belirtilerek Bakanlar Kurulunca onanır.

MADDE 11. — Adalet Komisyonunun 13 ne maddesi aynıyle kabul edilmiştir.

MADDE 12. — Orman Kanununun 93 ne maddesine aykırı hareket eden veya ettirenler Türk Ceza Kanununun 230 ne maddesinin 2 ne fıkrası gereğince cezalandırılır.

MADDE 13. — Orman suçlarına ilişkin fiillerin ikamda bir zarar hâsil olursa talep vukuunda ayrıca tazminata hükmolunur. Bu tazminat yaş ağaç kesilmesi halinde orman tarife bedeli üzerinden hesap edilir.

Hü.

Ta. K.

lan sahalarda suçlulara hükmolunacak zarar ve tazminatla beraber ayrıca beher hektar için beş yüz lira hesabıyla ağaçlandırma masrafına da hükmolunur.

MADDE 13. — Mahkûmiyetle neticelenen orman suçlarında zaptedilmiş suç mahsulü orman mahsulleriyle testere, balta gibi suç araçları ve nakil vasıtalarının müsaderesine de karar verilir. Müsaderesi icabeden orman malları sarf ve istihlâk edilmişse kıymetinin tazminine hükmolunur.

GEÇİCİ MADDE 1. — İşletmelerin elinde bulunan fabrika ve imalâthaneler satış inkâmı hâsıl oldukça tasfiye edilirler.

MADDE 14. — 3116 sayılı Kanunun 10, 60, 61, 62, 132 nei maddeleriyle 4914 sayılı Kanun hükmü mahfuz kalmak üzere 13 . VI . 1938 günlü 3444 ve 3445 sayılı kanunlar kaldırılmıştır.

MADDE 15. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 16. — Bu kanunu Bakanlar Kurulu yürütür.

Başbakan	Devlet Bakanı
<i>Ş. Günaltay</i>	Başbakan Yardımcısı
	<i>Nihat Erim</i>
Devlet Bakanı	Adalet Bakanı
<i>N. Esat Sumer</i>	<i>Fuad Sirmen</i>
Millî Savunma Bakanı	İçişleri Bakanı
<i>H. Çakır</i>	<i>E. Erişirgil</i>
Dışişleri Bakanı	Maliye Bakanı
<i>N. Sadak</i>	<i>İ. R. Aksal</i>
Millî Eğitim Bakanı	Bayındırlık Bakanı
<i>T. Banguoğlu</i>	<i>Ş. Adalan</i>
Ekö. ve Ticaret Bakanı	Sa. ve. So. Y. Bakanı
<i>C. S. Barlas</i>	<i>Dr. K. Bayizit</i>
G. ve Tekel Bakanı	Tarım Bakanı
	<i>Cauid Oral</i>
Ulaştırma Bakanı	Çalışma Bakanı
<i>Dr. Kemal Satır</i>	

Ad. K.

MADDE 16. — Kaçak orman mahsulleri ile bunların istihsalinde kullanılan destere, balta gibi, araçların müsaderesine karar verilir.

Müsaderesi gereken orman mahsulleri istihlâk edilmiş ise kıymetinin tazminine hükmolunur.

GEÇİCİ MADDE 1. — Aynen kabul edilmiştir.

MADDE 17. — Tarım Komisyonunun 14 neü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 18. — Tarım Komisyonunun 15 neü maddesi aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Tarım Komisyonunun 16 neü maddesi aynen kabul edilmiştir.

B. K.

MADDE 14. — Adalet Komisyonunun 16 neü maddesi ayniyle kabul edilmiştir.

GEÇİCİ MADDE — Hükümet teklifinin geçici birinci maddesi ayniyle kabul edilmiştir.

MADDE 15. — 3116 sayılı Kanunun 10, 60, 61, 62, 132, neü maddeleriyle 4914 sayılı Kanun hükmü mahfuz kalmak üzere 13 . VI . 1938 günlü 3444 ve 3445 sayılı Kanunlar ve 4785 sayılı Kanunun 12 neü maddesi kaldırılmıştır.

MADDE 16. — Hükümet teklifinin 15 neü maddesi ayniyle kabul edilmiştir.

MADDE 17. — Hükümet teklifinin 16 neü maddesi ayniyle kabul edilmiştir.